

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1173/2011, 16. november 2011, eelarvejärevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1174/2011, 16. november 2011, euroalal esineva ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks võetavate täite-meetmete kohta 8
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1175/2011, 16. november 2011, millega muude-takse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta 12
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1176/2011, 16. november 2011, makromajan-dusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta 25
- ★ Nõukogu määrus (EL) nr 1177/2011, 8. november 2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta 33

Hind: 3 EUR

(Jätub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

DIREKTIIVID

★ Nõukogu direktiiv 2011/85/EL, 8. november 2011, liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta	41
---	----

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1173/2011,

16. november 2011,

eelarvejärelevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 136 koostoimes artikli 121 lõikega 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikidel, mille rahaühik on euro, on eriline huvi ja vastutus rakendada majanduspoliitikat, mis soodustab majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist ning aitab vältida selle toimimist ohustavat poliitikat.
- (2) Euroopa Liidu toimimise leping (ELi toimimise leping) võimaldab võtta euroalal vastu erimeetmeid, mis ületavad kõigi liikmesriikide suhtes kohaldatavaid sätteid, et tagada majandus- ja rahaliidu nõuetekohane toimimine.

(3) Majandus- ja rahaliidu esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et liidu majanduse juhtimist on vaja parandada, ning selleks tuleks liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua liidu tasandil tõhusam raamistik liikmesriikide majanduspoliitika üle järelevalve teostamiseks.

(4) Majanduse juhtimise parandatud raamistiku aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia, keskendudes eriti siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamise Euroopa poolaastale, valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveaamistiku miinimumnõuetele ning tõhusamale finantsturgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.

(5) Stabiilsuse ja kasvu pakt ning kogu majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegiat ning olema sellega kooskõlas. Nende eri komponentide omavahelised seosed ei tohiks olla aluseks erandite tegemisele stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.

(6) Dünaamilise siseturu saavutamist ja säilitamist tuleks pidada majandus- ja rahaliidu nõuetekohase ja sujuva toimimise osaks.

(7) Komisjonil peaks tõhustatud järelevalve menetluses olema suurem roll järgmistes küsimustes: liikmesriigipõhised hinnangud, järelevalve, kontrollkäigud kohapeal, soovitused ja hoiatused. Karistusi käsitlevate otsuste tegemisel peaks nõukogu roll olema piiratud ning tuleks kasutada ümberpööratud kvalifitseeritud hääletamusega hääletamist.

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 46.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

- (8) Komisjon peaks tegema järelevalvelaseid kontrollkäike, et tagada püsiva dialoogi pidamine liikmesriikidega käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks.
- (9) Komisjon peaks korrapäraselt läbi viima majanduse juhtimise süsteemi, eelkõige karistuste tõhususe ja piisavuse laiaulatusliku hindamise. Selliste hindamistega peaksid vajaduse korral kaasnema asjakohased ettepanekud.
- (10) Käesoleva määruse rakendamisel peaks komisjon arvesse võtma asjaomase liikmesriigi majanduslikku olukorda.
- (11) Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist.
- (12) Euroopa Parlamendiga võib luua majandusdialoogi, mis võimaldab komisjonil avalikustada oma analüüsid ning nõukogu eesistujal ja komisjonil ning vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistujal või eurorühma esimehel arutelusid korraldada. Selline avalik arutelu võiks anda võimaluse arutada riiklike otsuste kaasmõju ja asjaosalistele avalikult survet avaldada. Kuigi Euroopa Parlamendi partnerid selles dialoogis on asjakohased liidu institutsioonid ja nende esindajad, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon anda liikmesriigile, kelle kohta on käesoleva määruse artiklite 4, 5 ja 6 kohaselt tehtud nõukogu otsus, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses. Liikmesriigi osalemine sellises arvamuste vahetuses on vabatahtlik.
- (13) Selleks et tõhustada euroalal eelarvejärelvalve rakendamist, on vaja täiendavaid karistusi. Need karistused peavad suurendama liidu eelarvejärelvalve raamistiku usaldusväarsust.
- (14) Käesolevas määruses sätestatud eeskirjad peaksid tagama õiglased, õigeaegsed, astmelised ja tõhusad mehhanismid, et tagada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku ja parandusliku osa järgimine, eelkõige kinnipidamine nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 (eelarve seisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta) ⁽¹⁾ ning nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta), ⁽²⁾ mille käigus kontrollitakse eelarvedistsipliini järgimist valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võla kriteeriumi alusel.
- (15) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikul osal põhinevad ning käesoleva määruse kohaselt liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, määratavad karistused peaksid olema stiimuliks teha kohandusi vastavalt keskpika perioodi eelarve-eesmärgile ning seda eesmärki järgida.
- (16) Selleks et hoida ära kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu ebaõige teabe esitamine (esitatud teave on oluliseks sisendiks liidu majanduspoliitika kooskõlastamiseks) valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võla kohta, tuleks vastutavale liikmesriigile määrata trahv.
- (17) Selleks et täiendada eeskirju, mis käsitlevad trahvide arvutamist statistika manipuleerimise vältimiseks ning menetlusnorme komisjoni poolt sellise tegevuse uurimiseks, peaks komisjonil olema õigus kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 võtta vastu õigusakte trahvisumma üksikasjalike kriteeriumite ja komisjoni teostatava uurimise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (18) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas peaks keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga kohandamise ja selle eesmärgi järgimise tagama sellega, et liikmesriigile, mille rahaühik on euro, pannakse intressikandva tagatise ajutise esitamise kohustus, kui liikmesriik ei ole oma eelarvet piisavalt konsolideerinud. Seda tuleks teha juhul, kui liikmesriik kaldub märkimisväärselt kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle eesmärgi poole liikumise kohandamiskavast ja ei korrigeeri seda kõrvalekallet, isegi kui liikmesriigi eelarvepuudujääk on väiksem kui kontrollväärtus 3 % sisemajanduse koguproduktist (SKP).
- (19) Tagatis koos sellele kogunenud intressidega tuleks vabastada asjaomasele liikmesriigile siis, kui nõukogu on veendunud, et olukorda, mille tõttu tagatise esitamise kohustus rakendati, enam ei eksisteeri.
- (20) Seoses stabiilsuse ja kasvu pakti parandusliku osaga peaks liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, määratavad karistused seisnema kohustuses esitada intressivaba tagatis, mis on seotud ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kinnitava nõukogu otsusega, kui intressikandva tagatise esitamise nõue on asjaomasele liikmesriigile stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas juba esitatud või kui liikmesriik on stabiilsuse ja kasvu pakti kehtestatud eelarvepoliitikaalaseid kohustusi eriti rängalt

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

- eiranud, või kohustuses tasuda trahv valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamist käsitleva nõukogu soovitusete mittejärgimise korral.
- (21) Selleks et vältida selliste karistuste kohaldamist tagasiulatavalt, mis on ette nähtud käesolevas määruses stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa raames, tuleks neid kohaldada üksnes otsuste suhtes, mis nõukogu on teinud määruse (EÜ) nr 1466/97 alusel pärast käesoleva määruse jõustumist. Samamoodi tuleks selleks, et vältida selliste karistuste kohaldamist tagasiulatavalt, mis on ette nähtud käesolevas määruses stabiilsuse ja kasvu pakti parandusliku osa raames, neid kohaldada üksnes asjaomaste soovitusete ja otsuste suhtes, mille nõukogu on vastu võtnud pärast käesoleva määruse jõustumist, et kõrvaldada ülemäärane valitsemissektori eelarvepuudujääk.
- (22) Käesolevas määruses sätestatud intressikandvate tagatiste, intressivabade tagatiste ja trahvide suurus tuleks kehtestada viisil, mis tagaks karistusmäärade õiglase astmelisuse stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus ja paranduslikus osas ning looks liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, piisava stiimuli täita liidu eelarvepoliitika raamistiku nõudeid. ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohane trahv, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1467/97 artiklis 12, koosneb fikseeritud osast, mis on 0,2 % SKPst, ja muutuvast osast. Seega on karistusmäärade astmelisus ja liikmesriikide võrdne kohtlemine tagatud sel juhul, kui käesolevas määruses sätestatud intressikandev tagatis, intressivaba tagatis ja trahv võrduvad 0,2 %-ga SKPst ehk ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohase trahvi fikseeritud osaga.
- (23) Nõukogul peaks olema võimalik vähendada liikmesriigi, mille rahaühik on euro, põhjendatud taotlusele järgnenud komisjoni soovitusete alusel asjaomase liikmesriigi suhtes kohaldatut karistusi või need tühistada. Stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslikus osas peaks ka komisjonil olema võimalik esitada soovitus karistust vähendada või see tühistada erakorraliste majandusolude tõttu.
- (24) Intressivaba tagatis tuleks ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisel vabastada ning selliste tagatiste pealt teenitud intressid ja kogutud trahvid tuleks eraldada selliste liikmesriikide, mille rahaühik on euro, loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal.
- (25) Käesolevas määruses sätestatud karistuste määramiseks üksikotsuste vastuvõtmise õigus tuleks anda nõukogule. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, millega nõukogu tegeleb vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused lahutamatuks järelmeetmeteks meetmetele, mille nõukogu on võtnud vastavalt ELi toimimise lepingu artiklitele 121 ja 126 ning määrustele (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97.
- (26) Kuna käesolev määrus sisaldab üldnorme määruste (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 tõhusaks rakendamiseks, tuleks see vastu võtta ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikes 6 osutatud seadusandliku tavamenetluse kohaselt.
- (27) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt karistuste süsteemi loomine, et tõhustada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku ja parandusliku osa täitmist euroalal, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse karistuste süsteem, et tõhustada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku ja parandusliku osa täitmist euroalal.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslik osa” – mitmepoolne järelevalvesüsteem, mis on määratletud määruses (EÜ) nr 1466/97;
- 2) „stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslik osa” – liikmesriikide ülemäärase eelarvepuudujäägi vältimise menetlus, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 126 ja määruses (EÜ) nr 1467/97;
- 3) „erakorralised majandusolud” – asjaolud, mille puhul valitsemissektori ülemäärast eelarvepuudujääki käsitatakse võrreldes kontrollväärtusega erandlikuna ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise taande tähenduses ning mida on täpsustatud määruses (EÜ) nr 1467/97.

II PEATÜKK

MAJANDUSDIALOG

Artikkel 3

Majandusdialog

Selleks et tõhustada dialoogi asjakohaste liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel, ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada käesoleva määruse artiklite 4, 5 ja 6 kohaselt vastu võetud otsuseid.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, keda sellised otsused puudutavad, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

III PEATÜKK

STABIILSUSE JA KASVU PAKTI ENNETUSLIKU OSA
KARISTUSED

Artikkel 4

Intressikandev tagatis

1. Kui nõukogu võtab vastu otsuse, milles kinnitatakse, et liikmesriik ei ole võtnud meetmeid vastuseks nõukogu soovitu- sele, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 6 lõike 2 teises lõigus, esitab komisjon 20 päeva jooksul alates nimetatud nõukogu otsuse vastuvõtmisest nõukogule soovitus- teha uus otsus, millega nõutakse, et asjaomane liikmesriik esitaks komisjonile intressikandva tagatise, mis ulatub kuni 0,2 %-ni asjaomase liikmesriigi eelmise aasta SKPst.

2. Tagatise nõudmise otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõet- tuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitus- vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega soovitus- tagasi lükata.

3. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega muuta komisjoni soovitus- ning võtta selliselt muudetud teksti vastu nõukogu otsusena.

4. Komisjon võib asjaomase liikmesriigi poolt 10 päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud meetmete võtmata jätmist käsit- leva nõukogu otsuse tegemisest komisjonile esitatud põhjen- datud taotluse alusel soovitada, et nõukogu vähendaks intres- sikandva tagatise suurust või tühistaks selle.

5. Intressikandev tagatis kannab intressimäära, mis kajastab komisjoni krediidiriski ja asjaomast investeerimisperioodi.

6. Kui määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 6 lõike 2 teises lõigus osutatud nõukogu soovitus- aluseks olnud olukorda enam ei

esine, otsustab nõukogu komisjoni uue soovitus- alusel, et tagatis ja selle pealt teenitud intressid tuleb tagastada asjaoma- sele liikmesriigile. Nõukogu võib komisjoni uut soovitus- t muuta kvalifitseeritud häälteenamusega.

IV PEATÜKK

STABIILSUSE JA KASVU PAKTI PARANDUSLIKU OSA
KARISTUSED

Artikkel 5

Intressivaba tagatis

1. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 6, et liikmesriigis, kes on vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõikele 1 esitanud komisjonile intressikandva tagatise, esineb ülemäärane eelarvepuudujääk, või kui komisjon on kindlaks teinud, et selles liikmesriigis on eriti tõsiselt eiratud stabiilsuse ja kasvu pakti kehtestatud eelarvepoliitika alaseid kohustusi, esitab komisjon 20 päeva jooksul alates nõukogu otsuse vastuvõtmisest soovitus- te, et nõukogu teeks uue otsuse, millega nõutakse, et asjaomane liikmesriik esitaks komisjonile intressivaba tagatise, mis ulatub kuni 0,2 %-ni asjaomase liik- mesriigi eelmise aasta SKPst.

2. Tagatise nõudmise otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõet- tuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitus- vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega soovitus- tagasi lükata.

3. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega muuta komisjoni soovitus- ning võtta selliselt muudetud teksti vastu nõukogu otsusena.

4. Komisjon võib erakorraliste majandusolude tõttu või asja- omase liikmesriigi poolt 10 päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 6 kohase nõukogu otsuse vastuvõtmisest komisjonile esitatud põhjen- datud taotluse alusel soovitada, et nõukogu vähendaks intres- sivaba tagatise suurust või tühistaks selle.

5. Tagatis esitatakse komisjonile. Kui liikmesriik on esitanud kooskõlas artikliga 4 komisjonile intressikandva tagatise, muudetakse see intressikandev tagatis intressivabaks tagatiseks.

Kui kooskõlas artikliga 4 esitatud intressikandva tagatise summa ja selle pealt teenitud intresside summa ületab käesoleva artikli lõike 1 alusel esitatava intressivaba tagatise summa, tagastatakse ülejääv osa liikmesriigile.

Kui intressivaba tagatise summa ületab kooskõlas artikliga 4 esitatud intressikandva tagatise ja sellelt teenitud intressi summa, katab liikmesriik selle vahe intressivaba tagatise esitamisel.

Artikkel 6

Trahv

1. Kui nõukogu otsustab ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 raames, et liikmesriik ei ole võtnud tõhusaid meetmeid ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamiseks, soovivad komisjon 20 päeva jooksul alates kõnealuse otsuse vastuvõtmisest, et nõukogu teeks uue otsuse, millega määratakse trahv, mis ulatub kuni 0,2 %-ni asjaomase liikmesriigi eelmise aasta SKPst.

2. Trahvi määramise otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega soovitusel tagasi lükata.

3. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega muuta komisjoni soovitusel ning võtta selliselt muudetud teksti vastu nõukogu otsusena.

4. Komisjon võib erakorraliste majandusolude tõttu või asjaomase liikmesriigi poolt 10 päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 kohase nõukogu otsuse vastuvõtmisest komisjonile esitatud põhjendatud taotluse alusel soovitada, et nõukogu vähendaks trahvisummat või tühistaks trahvi.

5. Kui liikmesriik on esitanud kooskõlas artikliga 5 komisjonile intressivaba tagatise, muudetakse see intressivaba tagatis trahviks.

Kui liikmesriigi poolt kooskõlas artikliga 5 esitatud intressivaba tagatise summa ületab trahvisumma, tagastatakse ülejäänud osa liikmesriigile.

Kui trahvisumma ületab kooskõlas artikliga 5 esitatud intressivaba tagatise summa või kui intressivaba tagatist ei ole esitatud, katab liikmesriik selle vahe trahvi tasumisega.

Artikkel 7

Intressivaba tagatise tagastamine

Kui nõukogu otsustab vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 12 mõne või kõik oma otsused kehtetuks tunnistada, tagastatakse komisjonile esitatud intressivaba tagatis asjaomasele liikmesriigile.

V PEATÜKK

KARISTUSED STATISTIKA MANIPULEERIMISE KORRAL

Artikkel 8

Karistused statistika manipuleerimise korral

1. Nõukogu võib komisjoni soovitusel alusel otsustada määrata liikmesriigile trahvi, kui liikmesriik tahtlikult või raske

hooletuse tõttu esitab ebaõiget teavet eelarvepuudujäägi ja võlga käsitlevate andmete kohta, mis on olulised ELi toimimise lepingu artiklite 121 ja 126 või ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokollile (nr 12) (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) kohaldamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud trahvid on tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed võrreldes ebaõige teabe esitamise laadi, raskusastme ja kestusega. Trahvisumma ei ületa 0,2 % asjaomase liikmesriigi SKPst.

3. Komisjon võib teha kõiki uurimistoiminguid, mis on vajalikud lõikes 1 osutatud ebaõige teabe esitamise fakti tuvastamiseks. Komisjon võib teha otsuse algatada uurimine, kui tal on tõsiseid viiteid ebaõige teabe esitamise fakti kohta. Komisjon uurib väidetavalt ebaõige teabe esitamise juhte, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi poolt esitatud märkusi. Oma ülesannete täitmiseks võib komisjon nõuda liikmesriigilt teabe esitamist, viia läbi kohapealseid kontrole ja omada juurdepääsu valitsemissektori üksuste arvepidamise andmetele keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse, kohaliku omavalitsuse ning sotsiaalkindlustuse tasandil. Kui asjaomase liikmesriigi õiguses nõutakse enne kohapealse kontrolli läbiviimist kohtu luba, esitab komisjon selleks vajalikud taotlused.

Uurimise lõpetamisel ja enne nõukogule ettepaneku esitamist annab komisjon asjaomasele liikmesriigile võimaluse avaldada oma seisukoht uurimisel küsimuses. Komisjon võtab nõukogule esitatava ettepaneku aluseks üksnes asjaolud, mille kohta asjaomasel liikmesriigil on olnud võimalus selgitusi jagada.

Komisjon austab uurimise käigus täiel määral asjaomase liikmesriigi kaitseõigust.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 11 vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad:

- lõikes 1 osutatud trahvisumma kehtestamise üksikasjalikke kriteeriume;
- lõikes 3 osutatud uurimise üksikasjalikke menetlusnorme, kaasnevaid meetmeid ja uurimisest aruandmist;
- üksikasjalikke menetlusnorme, mille eesmärk on tagada kaitseõigus, toimikuga tutvumise õigus, õigus esindajale ja konfidentsiaalsus, ning ajalisi sätteid ja lõikes 1 osutatud trahvisummade kogumist.

5. Euroopa Liidu Kohtul on täielik pädevus vaadata läbi otsused, millega nõukogu on määranud trahve vastavalt lõikele 1. Kohus võib määratud trahvi tühistada, trahvisummat vähendada või suurendada.

VI PEATÜKK

KARISTUSTE HALDUSÕIGUSLIK LAAD NING INTRESSI- JA TRAHVISUMMADE JAOTAMINE

Artikkel 9

Karistuste haldusõiguslik laad

Artiklite 4 kuni 8 alusel määratud karistused on haldusõiguslikud.

Artikkel 10

Intressi- ja trahvisummade jaotamine

Artikli 5 kohaselt esitatud tagatistelt komisjoni teenitud intressid ja artiklite 6 ja 8 kohaselt kogutud trahvisummad arvatakse ELi toimimise lepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Alates hetkest, kui liikmesriigid, mille rahaühik on euro, on loonud muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada kogu euroala stabiilsus, eraldatakse intressid ja trahvisummad kõnealusele mehhanismile.

VII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 11

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Volitus võtta vastu artikli 8 lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakte delegeeritakse komisjonile kolmeks aastaks alates 13. detsember 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kolmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 8 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 8 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 12

Hääletamine nõukogus

1. Artiklites 4, 5, 6 ja 8 osutatud meetmete üle otsustamisel hääletavad ainult need nõukogu liikmed, kes esindavad selliseid liikmesriike, mille rahaühik on euro, ning nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

2. Lõikes 1 osutatud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamus määratakse kindlaks vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile b.

Artikkel 13

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt 14. detsember 2014 ja seejärel iga viie aasta järel.

Kõnealuses aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:

a) käesoleva määruse tõhusust, sealhulgas võimalust lubada nõukogul ja komisjonil võtta meetmeid olukorras, mis võib ohustada rahaliidu nõuetekohast toimimist;

b) edusamme liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ja nende majandustulemuste püsiva lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajadusel lisatakse kõnealusele aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

4. Komisjon esitab 2011. aasta lõpuks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande „euroväärtpaberite” võimaliku kasutuselevõtmise kohta.

*Artikkel 14***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1174/2011,

16. november 2011,

euroalal esineva ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 136 koostoimes artikli 121 lõikega 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Majanduse juhtimise parandatud raamistikule aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige liidu majanduskasvu ja tööhõivestrategie, keskendudes eriti siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamise Euroopa poolaastale, ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveraamistiku miinimumnõuetele ning tõhusamale finantsturgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.
- (2) Usaldusväärased statistilised andmed on makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve alus. Et kindlustada usaldusväärased ja sõltumatud statistilised andmed, peaksid liikmesriigid tagama siseriiklike statistikaasutuste

ametialase sõltumatuse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) ⁽⁴⁾ sätestatud Euroopa statistika tegevusjuhisega. Lisaks on makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve seisukohast oluline ka usaldusväärsete eelarveandmete kättesaadavus. Selle nõude täitmine tuleks tagada eeskirjadega, mis on ettenähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011 määrusega (EL) nr 1173/2011 (eelarvejärevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal), ⁽⁵⁾ eelkõige selle artikliga 8.

- (3) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) kohaselt peaks liikmesriikide majanduspoliitika liidusisene kooskõlastamine toimuma vastavalt majanduspoliitika üldsuunistele ja tööhõivesuunistele ning see peaks hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja majanduse usaldusvääruse ja jätkusuutlikkuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (4) Majandus- ja rahaliidu esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et liidu majanduse juhtimist on vaja parandada, ning selleks tuleks liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua liidu tasandil tõhusam raamistik liikmesriikide majanduspoliitika üle järelevalve teostamiseks.
- (5) Dünaamilise siseturu saavutamist ja säilitamist tuleks pidada majandus- ja rahaliidu nõuetekohase ja sujuva toimimise osaks.
- (6) Eelkõige tuleks laiendada liikmesriikide majanduspoliitika järelevalvet enamatele valdkondadele kui eelarvejärevalve, et anda üksikasjalikum ja formaalsem raamistik eesmärgiga ennetada ülemäärast makromajanduslikku tasakaalustamatust ning aidata sellest mõjutatud liikmesriikidel töötada välja parandusmeetmete kava enne, kui kõrvalekalded suurenevad ning arengud majanduses ja rahanduses püsivalt järjest halvemuse poole liiguvad. Selline majanduspoliitika järelevalve laiendamine peaks toimuma paralleelselt eelarvejärevalve tugevdamisega.
- (7) Et aidata sellist ülemäärast makromajanduslikku tasakaalustamatust korrigeerida, on vaja õigusaktides üksikasjalikult sätestatud menetlust.

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 53.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

⁽⁵⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.

- (8) On asjakohane täiendada ELi toimimise lepingu artikli 121 lõigetes 3 ja 4 osutatud mitmepoolset järelevalvemetlust konkreetsete eeskirjadega liidu piires makromajandusliku tasakaalustamatuse tuvastamiseks ning ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamiseks ja korrigeerimiseks. See menetlus peaks tingimata olema integreeritud iga-aastasessse mitmepoolse järelevalve tsükliksse.
- (9) Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist. Kuigi Euroopa Parlamendi partnerid selles dialoogis on asjakohased liidu institutsioonid ja nende esindajad, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon anda liikmesriigile, kelle kohta nõukogu on käesoleva määruse kohaselt teinud intressikandva tagatise või iga-aastase trahvi määramise otsuse, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses. Liikmesriigi osalemine sellises arvamuste vahetuses on vabatahtlik.
- (10) Komisjonil peaks olema tõhusama järelevalve teostamisel suurem roll järgmistes küsimustes: liikmesriigipõhised hinnangud, järelevalve, kontrollkäigud kohapeal, soovitus ja hoiatused.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011 määruse (EL) nr 1176/2011 (makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta)⁽¹⁾ täitmist tuleks tugevdada, kehtestades intressikandvad tagatised juhaks, kui ei ole täidetud soovitus võtta parandusmeetmeid. Sellised tagatised tuleks muuta iga-aastaseks trahviks, kui sama tasakaalustamatust käsitleva menetluse raames jäetakse korduvalt täitmata soovitus ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks. Kõnealuseid täitemeeteid tuleks kohaldada liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro.
- (12) Kui liikmesriik jätab täitmata nõukogu soovitus, tuleks talle määrata intressikandev tagatis või trahv, kuni nõukogu on kindlaks teinud, et liikmesriik on võtnud tema soovitusete järgimiseks parandusmeetmeid.
- (13) Samuti tuleks liikmesriiki üldjuhul karistada iga-aastase trahviga, kui ta ei täida korduvalt nõuet koostada nõukogu soovitusete täitmiseks parandusmeetmete kava, kuni nõukogu on kindlaks teinud, et liikmesriik on esitanud sellise parandusmeetmete kava, milles on nõukogu soovitusete piisavalt arvesse võetud.
- (14) Selleks et tagada liikmesriikide võrdne kohtlemine, peaksid intressikandev tagatis ja trahv olema kõigile liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, ühesuurused: 0,1 % asjaomase liikmesriigi eelmise aasta sisemajanduse koguproduktist (SKP).
- (15) Samuti peaks komisjonil olema võimalik esitada soovitus karistust vähendada või see tühistada erakorraliste majandusolude tõttu.
- (16) Menetlus karistuste kohaldamiseks nende liikmesriikide suhtes, kes ei võta ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks tõhusaid meetmeid, tuleks üles ehitada nii, et karistuste kohaldamine kõnealuste liikmesriikide suhtes oleks reegel, mitte erand.
- (17) Käesolevas määruses osutatud trahvid tuleks arvata ELi toimimise lepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja tuleks eraldada liikmesriikide, mille rahaühik on euro, loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, et tagada kogu euroala stabiilsus.
- (18) Käesolevas määruses sätestatud karistuste määramiseks üksikotsuste vastuvõtmise õigus tuleks anda nõukogule. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, millega nõukogu tegeleb vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused lahutamatuks järelemeetmeteks meetmetele, mille nõukogu on võtnud vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 121 ning määrusele (EL) nr 1176/2011.
- (19) Kuna käesolev määrus sisaldab üldnorme määruse (EL) nr 1176/2011 tõhusa täitmise tagamiseks, tuleks see vastu võtta ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikes 6 osutatud seadusandliku tavamenetluse kohaselt.
- (20) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimise tõhus tagamine euroalal, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest liikmesriikide vahel on tihedad kaubandus- ja finantssidemed ning siseriiklik majanduspoliitika mõjutab liitu ja euroala tervikuna, ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 25.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

trahv nii, et määratud intressikandev tagatis muudetakse iga-aastaseks trahviks.

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse karistuste süsteem ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse tõhusaks korrigeerimiseks euroalal.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1176/2011 artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmist mõistet:

„erakorralised majandusolud” – asjaolud, mille puhul ülemäärast valitsemissektori eelarvepuudujääki käsitatakse võrreldes kontrollväärtusega erandlikuna ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise taande tähenduses ning mida on täpsustatud nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruses (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) ⁽¹⁾.

Artikkel 3

Karistused

1. Kui nõukogu teeb kooskõlas määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 10 lõikega 4 otsuse nõuete mittetäitmise tuvastamise kohta, milles jõuab järeldusele, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud nõukogu soovitatud parandusmeetmeid, määrab nõukogu komisjoni soovitusel põhjal oma otsusega intressikandva tagatise.

2. Nõukogu määrab komisjoni soovitusel põhjal oma otsusega iga-aastase trahvi, kui:

- a) kooskõlas määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 8 lõikega 3 on sama tasakaalustamatust käsitleva menetluse raames antud kaks järjestikust nõukogu soovitusel ning nõukogu on seisukohal, et liikmesriik on esitanud ebapiisava parandusmeetmete kava, või
- b) kooskõlas määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 10 lõikega 4 on sama tasakaalustamatust käsitleva menetluse raames tehtud kaks järjestikust nõukogu otsust, milles tuvastatakse nõuete mittetäitmine. Sellisel juhul määratakse iga-aastane

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud otsused loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega soovitusel tagasi lükata. Nõukogu võib soovitusel muuta kvalifitseeritud häälteenamusega.

4. Komisjoni soovitus nõukogu otsuse tegemiseks esitatakse 20 päeva jooksul alates lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmisest.

5. Komisjoni soovitatud intressikandva tagatise või iga-aastase trahvi suurus on 0,1 % asjaomase liikmesriigi eelmise aasta SKPst.

6. Erandina lõikest 5 võib komisjon erakorraliste majandusolude tõttu või asjaomase liikmesriigi põhjendatud taotlusel, mis on esitatud komisjonile 10 päeva jooksul pärast lõikes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist, teha ettepaneku vähendada intressikandva tagatise või iga-aastase trahvi suurus või see tühistada.

7. Juhul kui liikmesriik on andnud teatava kalendriaasta eest intressikandva tagatise või tasunud iga-aastase trahvi ning nõukogu jõuab seejärel kooskõlas määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 10 lõikega 1 järeldusele, et liikmesriik on kõnealuse aasta jooksul rakendanud soovitatud parandusmeetmeid, tagastatakse kõnealuse aasta eest tasutud tagatis koos kogunenud intressiga või trahv liikmesriigile *pro rata temporis*.

Artikkel 4

Trahvist saadud tulude eraldamine

Käesoleva määruse artiklis 3 osutatud trahvid arvatakse ELi toimimise lepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Alates hetkest, kui liikmesriigid, mille rahaühik on euro, on loonud muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada kogu euroala stabiilsus, eraldatakse trahvid kõnealusele mehhanismile.

Artikkel 5

Hääletamine nõukogus

1. Artiklis 3 osutatud meetmete üle otsustamisel hääletavad ainult need nõukogu liikmed, kes esindavad selliseid liikmesriike, mille rahaühik on euro, ning nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

2. Lõikes 1 osutatud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamus määratakse kindlaks vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile b.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

*Artikkel 6***Majandusdialog**

Selleks et tõhustada dialoogi asjakohaste liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel, ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada artikli 3 kohaselt tehtud otsuseid.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, keda sellised otsused puudutavad, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

*Artikkel 7***Läbivaatamine**

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta 14. detsember 2014 ning seejärel iga viie aasta järel.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Kõnealuses aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:

- a) käesoleva määruse tõhusus;
 - b) edusammud liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ja nende majandustulemuste püsiva lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.
2. Vajadusel lisatakse kõnealusele aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.
 3. Komisjon saadab aruande ja kõik sellele lisatavad ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

*Artikkel 8***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1175/2011,

16. november 2011,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) kohaselt peaks liikmesriikide majanduspoliitika liidusisene kooskõlastamine hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväärsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt koosnes algselt nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 (eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta),⁽³⁾ nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta)⁽⁴⁾ ning Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioonist stabiilsuse ja kasvu pakti kohta⁽⁵⁾. Määrusi (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 muudeti 2005. aastal vastavalt määrustega (EÜ) nr 1055/2005⁽⁶⁾ ja (EÜ) nr 1056/2005⁽⁷⁾. Lisaks

võeti vastu nõukogu 20. märtsi 2005. aasta aruanne stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise tõhustamise kohta⁽⁸⁾.

- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusväärsus, mis tagab hindade stabiilsuse ning tugeva ja püsiva majanduskasvu, mille aluseks on finantsstabiilsus, toetades seega liidu püsiva majanduskasvu ning tööhõive eesmärkide saavutamist.
- (4) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osaga nõutakse, et liikmesriigid saavutaksid keskpika perioodi eelarveeesmärgid ja säilitaksid sellise olukorra ning esitaksid selleks stabiilsus- või lähenemisprogrammi. Sellele osale tuleks kasuks karmim järelevalve, et tagada liikmesriikide kooskõla ja vastavus eelarvete kooskõlastamise liidu raamistikuga.
- (5) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu ning nende läbivaatamise menetluse väljatöötamine peaks edaspidi toimuma nii liikmesriikide kui ka liidu tasandil vastavalt stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamisega seoses saadud kogemustele.
- (6) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide eelarve-eesmärgid peaksid võtma sõnaselgelt arvesse meetmeid, mis on võetud kooskõlas majanduspoliitika üldsuuniste, liikmesriikide ja liidu tööhõivepoliitika suuniste ning üldisemalt riiklike reformikavadega.
- (7) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammid tuleks esitada ja neid tuleks hinnata enne järgmise aasta riigieelarve kohta oluliste otsuste tegemist. Seepärast tuleks kehtestada sobiv tähtaeg stabiilsus- ja lähenemisprogrammide esitamiseks. Võttes arvesse Ühendkuningriigi eelarveaasta eripärasid, tuleks seoses Ühendkuningriigi lähenemisprogrammide esitamise kuupäevaga kehtestada erisätted.

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.⁽³⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.⁽⁴⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.⁽⁵⁾ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1.⁽⁶⁾ Nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1055/2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (ELT L 174, 7.7.2005, lk 1).⁽⁷⁾ Nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1056/2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (ELT L 174, 7.7.2005, lk 5).⁽⁸⁾ Vaata dokumenti 7423/05 leheküljelt <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=et>.

- (9) Majanduse juhtimise parandatud raamistiku aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikaldkonda, eelkõige liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia, keskendudes eriti siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamise Euroopa poolaastale (Euroopa poolaasta), ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveraamistiku miinimumnõuetele ning tõhusamale finantsurgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.
- (10) Stabiilsuse ja kasvu pakt ning terviklik majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama ja toetama liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegiat. Nende eri komponentide omavahelised seosed ei tohiks olla aluseks erandite tegemisele stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.
- (11) Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tihedamat ning õigeaegsemat kaasamist. Kuigi Euroopa Parlamendi partnerid selles dialoogis on asjakohased liidu institutsioonid ja nende esindajad, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon anda liikmesriigile, kellele nõukogu on esitanud soovitusel vastavalt artikli 6 lõikele 2 või artikli 10 lõikele 2, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses. Liikmesriigi osalemine sellises arvamuste vahetuses on vabatahtlik.
- (12) Komisjonil peaks olema tõhusama järelevalve teostamisel suurem roll järgmistes küsimustes: liikmesriigipõhised hinnangud, järelevalve, kontrollkäigud kohapeal, soovitused ja hoiatused.
- (13) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammid ning riiklikud reformikavad tuleks sidusalt ette valmistada ja nende esitamise aeg tuleks ühtlustada. Kõnealused programmid tuleks esitada nõukogule ja komisjonile. Programmid tuleks avalikustada.
- (14) Euroopa poolaasta raames algab poliitika järelevalve- ja kooskõlastustsükkel aasta alguses horisontaalse läbivaatamisega, mille käigus Euroopa Ülemkogu määratleb komisjoni ja nõukogu esitatud teabe alusel liidu ja euroala peamised probleemid ning sõnastab poliitika strateegilised suunised. Iga-aastase järelevalvetsükli alguses peaksid arutelud toimuma ka Euroopa Parlamendis aegsasti enne arutelu Euroopa Ülemkogus. Liikmesriigid peaksid oma stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade ettevalmistamisel arvestama Euroopa Ülemkogu horisontaalsete suunistega.
- (15) Selleks et tõhustada liikmesriikide vastutust stabiilsuse ja kasvu pakti osas, peaksid liikmesriikide eelarveraamistikud olema täielikult ühitatud liidu mitmepoolse järelevalve eesmärkidega ning eeskätt Euroopa poolaastaga.
- (16) Liikmesriikide parlamendid tuleks vastavalt iga liikmesriigi õigus- ja poliitilisele korrale kaasata nõuetekohaselt Euroopa poolaastasse ning stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ja riiklike reformikavade ettevalmistamisse, et suurendada tehtavate otsuste läbipaistvust ning vastutust otsuste tegemise ja nende täitmise eest. Euroopa poolaasta raames konsulteeritakse vajaduse korral majandus- ja rahanduskomiteega, majanduspoliitika komiteega, tööhõivekomiteega ning sotsiaalkaitsekomiteega. Asjaomased sidusrühmad, eelkõige sotsiaalpartnerid, tuleks Euroopa poolaasta raames vajadust mööda kaasata vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ja liikmesriigi õigus- ja poliitilisele korrale, et lahendada põhilisi poliitilisi küsimusi.
- (17) Eelarveseisundi keskpika perioodi eesmärgi järgimine peaks andma liikmesriikidele kindlusvaru seoses kontrollväärtusega 3 % SKPst, et tagada riigi rahanduse usaldusväärsus või sellesuunaline kiire areng, võimaldades neil eelarve piires manööverdada, arvestades eelkõige vajadusi avaliku sektori investeeringute järele. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi tuleks korrapäraselt ajakohastada ühiselt kokku lepitud meetodika alusel, mis kajastab sobivalt otsuste ja kaudsete kohustuste ohte riigi rahandusele, nagu on kehtestatud stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärkides.
- (18) Keskpika perioodi eesmärgi saavutamise kohandamiskava põhimõtete kindlaksmääramisega on vaja kehtestada kohustus saavutada ja säilitada keskpika perioodi eelarve-eesmärk. Kõnealuste põhimõtetele tuleks muu hulgas tagada, et erakorralisi tulusid ehk konkreetse majanduskasvu puhul tavapäraselt eeldatavatest tuludest suuremaid tulusid kasutatakse võla vähendamiseks.
- (19) Kohustust saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja selline olukord säilitada tuleks kohaldada kõikide liikmesriikide suhtes.

- (20) Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammude piisavust tuleks hinnata üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsid kaalutusõiguse raames võetud tulumetmetega tasakaalustamata kulusid. Sellega seoses ja seni, kuni keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole saavutatud, ei tohiks valitsemissektori kulude kasv üldjuhul ületada kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäära ning seda ületav kasv tuleks tasakaalustada suuremate valitsemissektori tuludega kaalutusõiguse raames ja tulude vähendamine kaalutusõiguse raames tuleks korvata kulude vähendamisega. Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär tuleks arvutada vastavalt ühiselt kokku lepitud meetodile. Komisjon peaks avalikustama nimetatud prognooside arvutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava potentsiaalse SKP keskpika perioodi kasvumäära. Sealjuures tuleks võtta arvesse investeerimiskulutuste võimalikku väga suurt varieeruvust, eelkõige väikeste liikmesriikide puhul.
- (21) Liikmesriikidelt, kelle võlatase ületab 60 % SKPst või keda ohustavad märkimisväärsed riskid seoses koguvõla jätkusuutlikkusega, tuleks nõuda keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskava kiiremat elluviimist.
- (22) Selleks, et hõlbustada majanduse elavnemist, võiks lubada ajutist kõrvalekaldumist keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast kui kõrvalekaldumise põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebataoline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutus euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast ajutise kõrvalekaldumise lubamisel tuleks võtta arvesse ka oluliste struktuurireformide elluviimist, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru. Erilist tähelepanu tuleks selles kontekstis pöörata pensionisüsteemi reformidele, mille puhul peaks kõrvalekaldumine kajastama otsest lisakulu, mis tuleneb maksete ümbersuunamisest riiklikult hallatavast sambast kohustusliku kogumispensioni sambasse. Meetmed, millega suunatakse kohustusliku kogumispensioni samba varad tagasi riiklikult hallatavasse sambasse, peaksid olema laadilt ühekordsed ja ajutised ning seetõttu tuleks need arvata välja keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise edusammude hindamiseks kasutatavast struktuurilisest tasakaalust.
- (23) Juhul kui liikmesriik kaldub keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast märkimisväärselt kõrvale, peaks komisjon tegema asjaomasele liikmesriigile hoiatuse, mille järel nõukogu tutvub olukorraga ühe kuu jooksul ja annab soovitusel vajalike kohandusmeetmete võtmiseks. Soovitusel tuleks esitada kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Asjaomane liikmesriik peaks teatama nõukogule võetud meetmetest. Kui asjaomane liikmesriik ei suuda nõukogu seatud tähtajaks asjakohaseid meetmeid võtta, peaks nõukogu tegema otsuse, milles oleks märgitud, et liikmesriik ei suutnud tulemuslikke meetmeid võtta, ning teavitama sellest Euroopa Ülemkogu. On oluline, et liikmesriikide suutmatust võtta asjakohaseid meetmeid tehtaks kindlaks õigeaegselt, eelkõige suutmatuse püsimise korral. Komisjonil peaks olema võimalik anda nõukogule soovitus läbivaadatud soovitude vastuvõtmiseks. Komisjonil peaks olema võimalik vajaduse korral kutsuda Euroopa Keskpanka osalema järelevalve eesmärgil tehtavas kontrollkäigus euroala liikmesriikidesse ja liikmesriikidesse, kes osalevad 16. märtsi 2006. aasta lepingus Euroopa Keskpanga ja euroalaväliste liikmesriikide keskpankade vahel, millega kehtestatakse vahetuskursimehhanismi töökord majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis⁽¹⁾ (ERM2). Komisjon peaks esitama nõukogule aruande kontrollkäigu tulemuste kohta ja ta peaks saama vajaduse korral otsustada oma tähelepanekud avalikustada.
- (24) Nõukogule tuleks anda õigus teha üksikotsuseid, milles tuvastatakse, et nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel antud soovitusi poliitikameetmete võtmiseks liikmesriigi märkimisväärse kõrvalekaldumise korral keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast ei ole järgitud. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, mis toimub nõukogus vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused lahutamatuks järelemeetmeteks soovitudele, mille nõukogu on andnud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4. Nende nõukogu liikmete hääleõiguse peatamine, kes esindavad liikmesriike, mille rahaühik ei ole euro, tuleneb nõukogu sellise otsuse puhul, milles tehakse kindlaks ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel sellisele liikmesriigile antud soovitude täitmata jätmine, mille rahaühik on euro, otseselt asjaolust, et selline otsus on nimetatud soovitusel lahutamatu järelemeetme ja ELi toimimise lepingu artikli 139 lõikes 4 sätestatu alusel jäetakse selliste soovitude osas hääletusõigus vaid liikmesriikidele, mille rahaühik on euro.
- (25) Selleks et tagada liidu eelarvejärelevalve raamistiku järgimine liikmesriikides, mille rahaühik on euro, tuleks ELi toimimise lepingu artikli 136 alusel kehtestada sunnimehhanism juhuks, kui kaldutakse märkimisväärselt kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast.

(1) ELT C 73, 25.3.2006, lk 21.

(26) Määruse (EÜ) nr 1466/97 viidetes tuleks võtta arvesse ELi toimimise lepingu uut numeratsiooni.

(27) Määrust (EÜ) nr 1466/97 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1466/97 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Käesoleva määrusega sätestatakse eeskirjad, mis reguleerivad stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu, esitamist, kontrollimist ja jälgimist osana nõukogu ja komisjoni teostatavast mitmepoolsest järelevalvest, et varajases etapis vältida ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi tekkimist ning edendada järelevalvet majanduspoliitika üle ja majanduspoliitika kooskõlastamist, toetades seega liidu majanduskasvu ning tööhõive eesmärkide saavutamist.”

2) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Käesoleva määruse kohaldamisel on:

a) „osalevad liikmesriigid” – liikmesriigid, mille rahaühik on euro;

b) „mitteosalevad liikmesriigid” – liikmesriigid, mille rahaühik ei ole euro.”

3) Lisatakse järgmine jagu:

„1-A JAGU

MAJANDUSPOLIITIKA KOOSKÕLASTAMISE EUROOPA POOLAASTA

Artikkel 2-a

1. Liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandusliku suutlikkuse püsiva vastastikuse lähenemise tagamiseks teostab nõukogu mitmepoolset järelevalvet majanduspoliitika kooskõlastamise Euroopa poolaasta lahutamatu osana vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud eesmärkidele ja nõuetele.

2. Euroopa poolaasta hõlmab:

a) liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste (majanduspoliitika üldsuunised) sõnastamist ja rakendamise järelevalvet vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 2;

b) selliste tööhõivesuuniste sõnastamist ning rakendamise järelevalvet, mida liikmesriigid võtavad arvesse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 148 lõikele 2 (tööhõivesuunised);

c) käesoleva määruse alusel liikmesriikide stabiilsus- või lähenemisprogrammide esitamist ja hindamist;

d) liikmesriikide selliste riiklike reformikavade esitamist ja hindamist, mis toetavad ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiat ning on koostatud vastavalt punktides a ja b osutatud suunistele ning vastavalt komisjoni ja Euroopa Ülemkogu poolt liikmesriikidele iga-aastase järelevalvettsükli alguses esitatud üldsuunistele;

e) järelevalvet makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamiseks ja korrigeerimiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. november 2011 määrusele (EL) nr 1176/2011 (makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta) (*).

3. Õigeaegsete ja ühtsete poliitiliste nõuannete andmiseks makromajandusliku eelarvepoliitika ja makromajandusliku struktuuripoliitika alaste kavatsuste kohta väljastab nõukogu Euroopa poolaasta jooksul reeglina pärast nimetatud programmide hindamist komisjoni soovitude alusel liikmesriikidele suunised, kasutades selleks täielikult õiguslikke vahendeid, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklites 121 ja 148, käesolevas määruses ja määruses (EL) nr 1176/2011.

Liikmesriigid võtavad oma majandus-, tööhõive- ja eelarvepoliitika väljatöötamisel neile esitatud suuniseid nõuete kohaselt arvesse enne seda, kui nad langetavad tähtsaid otsuseid oma järgnevat aastate eelarvete kohta. Komisjon jälgib selles valdkonnas tehtavaid edusamme.

Liikmesriigi suutmatus järgida talle esitatud suuniseid võib tuua kaasa:

a) täiendavate soovitude andmise konkreetsete meetmete võtmiseks;

b) hoiatuse tegemise komisjoni poolt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel;

c) käesoleval määrusel, määrusel (EÜ) nr 1497/97 või määrusel (EL) nr 1176/2011 põhinevad meetmed.

Meetmete rakendamise suhtes kohaldatakse komisjoni poolset tugevdatud järelevalvet ja see võib hõlmata käesoleva määruse artiklis -11 sätestatud kontrollkäike järelevalve eesmärgil.

4. Euroopa Parlament kaasatakse nõuetekohaselt Euroopa poolaasta raames toimuvasse, et suurendada tehtavate otsuste läbipaistvust, vastutust otsuste tegemise ja nende täitmise eest, eelkõige käesoleva määruse artikli 2-ab alusel toimuva majandusdialoogi abil. Euroopa poolaasta raames konsulteeritakse vajaduse korral majandus- ja rahanduskomiteega, majanduspoliitika komiteega, tööhõivekomiteega ning sotsiaalkaitsekomiteega. Asjaomased sidusrühmad, eelkõige sotsiaalpartnerid kaasatakse vajadust mööda Euroopa poolaasta raames vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ja liikmesriigi õigus- ja poliitilisele korrale, et lahendada põhilisi poliitilisi küsimusi.

Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 121 esitavad nõukogu eesistuja ja komisjon ning vajaduse korral eurorühma esimees igal aastal Euroopa Parlamendile ja Euroopa Ülemkogule aruande mitmepoolse järelevalve tulemuste kohta. Kõnealused aruanded peaksid olema käesoleva määruse artiklis 2-ab viidatud majandusdialoogi osa.

(*) ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.”

4) Lisatakse järgmine jagu:

„1-Aa JAGU

MAJANDUSDIALOOG

Artikkel 2-ab

1. Selleks et tõhustada dialoogi liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel, ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada järgmist:

- nõukogu poolt parlamendikomisjonile esitatud teave ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 2 kohaste majanduspoliitika üldsuuniste kohta;
- iga-aastase järelevalvetsükli alguses komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud üldsuunistid;
- Euroopa Ülemkogu järeldused majanduspoliitika põhihoonte kohta Euroopa poolaasta raames;
- käesoleva määruse kohaselt teostatava mitmepoolse järelevalve tulemused;
- Euroopa Ülemkogu järeldused mitmepoolse järelevalve põhijoonte ja tulemuste kohta;
- mitmepoolse järelevalve teostamise läbivaatamine Euroopa poolaasta lõpus;

g) nõukogu soovitused, mis on antud liikmesriikidele vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4 märkimisväärse kõrvalekalde korral ja nõukogu poolt Euroopa Ülemkogule esitatud aruanne, nagu on määratletud käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2.

2. Nõukogult oodatakse reeglina komisjoni soovituste ja ettepanekute järgimist või oma seisukoha avalikku selgitamist.

3. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, kellele artikli 6 lõike 2 või artikli 10 lõike 2 kohane nõukogu soovitus on suunatud, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

4. Nõukogu ja komisjon teavitavad Euroopa Parlamenti korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamisest.”

5) Artikkel 2a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2a

Igal liikmesriigil on oma eelarveseisundi osas eraldi keskpika perioodi eesmärk. Kõnealused liikmesriigispetsiifilised keskpika perioodi eelarve-eesmärgid võivad erineda tasakaalulähedase või ülejäägilise eelarveseisundi nõudest, andes samal ajal kindlusvaru valitsemissektori eelarvepuudujäägi kontrollväärtuse (3 % SKPst) suhtes. Keskpika perioodi eelarve-eesmärkidega tagatakse riigi rahanduse usaldusväärsus või sellesuunaline kiire areng ning jäetakse samal ajal eelarvesse manööverdamisruumi, võttes eelkõige arvesse riiklike investeeringute tegemise vajadust.

Sellest tulenevalt määratakse osalevate liikmesriikide ja ERM2-s osalevate liikmesriikide spetsiifilised keskpika perioodi eelarve-eesmärgid kindlaks vahemikus, mis ulatub -1 % SKPst tasakaalu või ülejäägini, võttes arvesse tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundit ning arvestamata ühekordseid ja ajutisi meetmeid.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgid vaadatakse läbi iga kolme aasta järel. Liikmesriigi keskpika perioodi eelarve-eesmärk võidakse täiendavalt läbi vaadata struktuurireformi rakendamise korral, mis mõjutab oluliselt riigi rahanduse usaldusväärst.

Kohustus pidada kinni keskpika perioodi eelarve-eesmärgist lisatakse liikmesriikide keskpika perioodi eelarveraamistikku kooskõlas nõukogu 8. november 2011 direktiivi 2011/85/EL (liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta) IV peatükiga (*).

(*) ELT L 306, 23.11.2011, lk 41.”

6) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga osalev liikmesriik esitab nõukogule ja komisjonile ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe stabiilsusprogrammis, mis on põhialuseks riigi rahanduse usaldusväärsusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning töökohtade loomist.”;

b) lõike 2 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve seisundit kõnealuse eesmärgi saavutamiseks; valitsemissektori võla määra eeldatav areng; valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 5 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume; valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kaalutusõiguse raames kavandatud tulumeetmete kvantitatiivne hinnang;

aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori rahastamiskontodele;

ab) teave stabiilsusprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsuuniste ja riikliku reformikavaga;

b) majanduse eeldatava arengu põhiprognoosid ja stabiilsusprogrammi saavutamiseks olulised tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitsemissektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive määr ja inflatsioon;

c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarveliste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu;”

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Stabiilsusprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajanduse ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimis-

väärseid erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse ja põhjendatakse, eriti juhul, kui kolmandate isikute prognoosides pakutud määr või kasv erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Lõike 2 punktides a, aa, b, c ja d osutatud teabe täpne olemus määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koostöös liikmesriikidega.”;

d) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teave valitsemissektori eelarvepositsiooni ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kaalutusõiguse raames kavandatud asjakohaselt kvantifitseeritud tulumeetmete kohta ning lõike 2 punktides a ja b osutatud põhiliste majandusprognooside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Kõik programmid sisaldavad teavet oma staatuse kohta siseriiklike menetluste raames, eelkõige kas programm on esitatud liikmesriigi parlamendile ja kas liikmesriigi parlamendil on olnud võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitus või hoiatust ja seda, kas parlament on programmi heaks kiitnud.”

7) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

1. Stabiilsusprogramm esitatakse iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks, ent hiljemalt 30. aprilliks.

2. Liikmesriigid avalikustavad oma stabiilsusprogrammi.”

8) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi poolt tema stabiilsusprogrammis esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognoosid on realistlikud, kas eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks vastu võetud kohandamiskava on asjakohane, hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud või kavandatud meetmed on piisavad, et saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ühe majandustsükli jooksul.

Hinnates keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskava, kaaluvad nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarvepositsiooni, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, igal aastal asjakohaselt parandada, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst. Nende liikmesriikide puhul, kelle võlg ületab 60 % SKPst või kelle võla teenindamise võime jätkusuutlikkus on selgelt ohus, uurivad nõukogu ja komisjon, kas tsükliliselt kohandatud eelarvepositsiooni, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. Nõukogu ja komisjon võtavad arvesse seda, kas majanduse tõusu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduse languse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. Elkkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammude piisavust hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, analüüsides sealhulgas kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemisectori kulude kasv (arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju) vastab järgmistele tingimustele:

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse kaalutusõiguse raames võetavate tulumeetmetega;
- b) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele SKP keskpika perioodi kasvumäärale, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse kaalutusõiguse raames võetavate tulumeetmetega. See, kui palju peab valitsemisectori kulude kasv olema väiksem kui kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;
- c) liikmesriikides, kes ei ole veel saavutanud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse valitsemisectori kaalutusõiguse raames jäävate tulude vähendamine kas kulude vähendamisega või muude valitsemisectori tulude suurendamisega kaalutusõiguse raames või mõlema kõnealuse võimalusega.

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitiste kuludes.

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult õigusaktiga ettenähtud tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangute alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvu.

Nõukogu ja komisjon võtavad nende liikmesriikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärki saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel ning nende liikmesriikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmiperioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele usaldusväärsusele.

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusse mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensioni sammast. Kõnealuseid reforme ellu viivatel liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemisectori eelarvepositsioonile tuleneva otsese lisamõju suurust, tingimusel et säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Samuti kontrollivad nõukogu ja komisjon, kas stabiilsusprogramm hõlbustab püsiva ja reaalse vastastikuse lähene-mise saavutamist euroalal, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja ELi majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega.

Liikmesriikidel võib lubada kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, kui kõrvalekaldumise põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemisectori finantsseisundile, või tõsine majanduslik surutus euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

2. Nõukogu ja komisjon kontrollivad stabiilsusprogrammi kõige rohkem kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist võtab nõukogu vajaduse korral vastu arvamuse programmi kohta. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 121, et programmi eesmärgid ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale, kutsub nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.”

9) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Osana ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest jälgivad nõukogu ja komisjon stabiilsusprogrammide rakendamist osalevate liikmesriikide esitatud teabe ja komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks eelarveseisundi tegelikud või eeldatavad märkimisväärsed kõrvalekaldumised keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamiseks sobivast kohandamiskavast.

2. Kui tegemist on märkimisväärse kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 5 lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vastuvõetud kohandamiskavast, esitab komisjon ülemäärase eelarvepuudujäägi vältimiseks asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu tutvub ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud hoiatuse vastuvõtmisest olukorraga ja võtab vastu soovitusel vajalike poliitikameetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4. Soovitusel seatakse kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealuse soovitusel.

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealuse soovitusel.

Kui asjaomane liikmesriik ei võta sobivaid meetmeid teises lõigus osutatud nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul, soovib komisjon nõukogul viivitamata võtta kvalifitseeritud hääletamusega vastu otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul võtta vastu vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Kui nõukogu ei võta komisjoni soovitusel põhjal vastu otsust, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud, ja asjaomane liikmesriik ei võta endiselt asjakohaseid meetmeid, soovib komisjon pärast ühe kuu möödumist oma varasemast soovitusel võtta nõukogul vastu otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud lihthääletamusega soovitusel tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Neljandas ja viiendas lõigus osutatud nõuete täitmata jätmise üle otsustamisel hääletavad ainult need nõukogu liikmed, kes esindavad osalevaid liikmesriike, kusjuures nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule sellekohaselt vastuvõetud otsuste kohta ametliku aruande.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, nagu on määratletud artikli 5 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märkimisväärne, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

- liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal;
- kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemissektori eelarve seisundit vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Kõrvalekaldumist kulude arengust ei käsitata märkimisväärseks, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ületanud, pidades silmas märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust, ning kui stabiilsusprogrammis esitatud eelarvekadudega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmiperioodi jooksul.

Samamoodi võib jätta kõrvalekalde arvesse võtmata, kui selle põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutis euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldu mine ei ohusta riigi rahanduse usaldusväärsust keskpikas perspektiivis.”

10) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga mitteosalev liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt nõukogule ja komisjonile mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe lähenemisprogrammis, mis on põhialuseks riigi rahanduse usaldusväärsusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning töökohtade loomist.”;

b) lõike 2 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk, kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve seisundit kõnealuse eesmärgi saavutamiseks, valitsemissektori võla suhte eeldatav areng, valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 9 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kavandatud suvakohaste tulumeetmete kvantitatiivne hinnang, rahapoliitilised keskpika perioodi eesmärgid, kõnealuste eesmärkide seos hindade ja vahetuskursi stabiilsusega ning püsiva vastastikuse lähenemise saavutamiseiga;

aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori kontodele;

ab) teave lähenemisprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsuuniste ja riikliku reformikavaga;

b) majanduse eeldatava arengu põhiprognoosid ja lähenemisprogrammi saavutamiseks olulised tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitsemissektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive määr ja inflatsioon;

c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarveliste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab

selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu;”

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Lähenemisprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimisväärsed erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse põhjendusega, eriti juhul, kui kolmandate isikute prognoosides pakutud määr või kasv erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Lõike 2 punktides a, aa, b, c ja d osutatud teabe täpne sisu määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koostöös liikmesriikidega.”;

d) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teave valitsemissektori eelarve seisundi ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kaalutlusõiguse raames kavandatud tulumeetmete kohta (arvandmetena) ning lõike 2 punktides a ja b osutatud põhiliste majandusprognooside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Iga programm sisaldab teavet selle kohta, millised siseriikliku menetluse staadiumid see on läbinud, eelkõige kas programm on esitatud liikmesriigi parlamendile ja kas liikmesriigi parlamendil on olnud võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitusi või hoiatust ja seda, kas parlament on programmi heaks kiitnud.”

11) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

1. Lähenemisprogramm esitatakse iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks, ent hiljemalt 30. aprilliks.

2. Liikmesriigid avalikustavad oma lähenemisprogrammi.”

12) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi poolt tema lähenemisprogrammis esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognoosid on realistlikud, kas kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks on asjakohane, hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud või kavandatud meetmed on piisavad selleks, et majandustsükli jooksul saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja püsiv vastastikune lähenemine.

Hinnates kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks, võtavad nõukogu ja komisjon arvesse, kas majanduskasvu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduslanguse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. Eelkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist. Nende liikmesriikide puhul, kelle võla suhe SKPse ületab 60 % või keda ohustavad märkimisväärsed riskid seoses koguvõla jätkusuutlikkusega, uurivad nõukogu ja komisjon, kas tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. ERM2-s osalevate liikmesriikide puhul uurivad nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab igal aastal vajalikul määral parandada oma keskpika eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammude piisavust hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemissektori kulude kasv, arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju, on kooskõlas järgmiste tingimustega:

- keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kulude kasv korvatakse kaalutusõiguse raames tuludega;
- liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele SKP keskpika perioodi kasvumäärale, v.a juhul, kui ülemäärane kulude kasv korvatakse kaalutusõiguse raames

tuludega. See, kui palju peab valitsemissektori kulude kasv olema väiksem kui kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;

- liikmesriikides, kes ei ole veel saavutatud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse valitsemissektori tulude vähendamine kaalutusõiguse raames kas kulude vähendamisega või valitsemissektori kaalutusõiguse raamesse jäävate tulude suurendamisega või mõlema kõnealuse võimalusega.

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitiste kuludes.

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult õigusaktiga nõutavate tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangute alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arvutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvumäära.

Nõukogu ja komisjon võtavad nende liikmesriikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärki saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel, ning nende liikmesriikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmi perioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele usaldusväärsusele.

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusele mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensioni sammast. Kõnealuseid reforme ellu viiaval liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemissektori eelarvepositsioonile tuleneva otsese lisamõju suurust, tingimusel et säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Samuti kontrollivad nõukogu ja komisjon, kas lähenemisprogrammi sisu hõlbustab püsiva ja reaalse lähenemise saavutamist, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega. Samuti kontrollib nõukogu ERM2-s osalevate liikmesriikide puhul, kas lähenemisprogrammiga tagatakse tõrgeteta osalemine kõnealusel mehhanismis.

Liikmesriikidel võib lubada kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, kui kõrvalekaldumise põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemis-sektori finantsseisundile, või selle põhjustab tõsine majanduslik surutis euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

2. Nõukogu ja komisjon kontrollivad lähenemisprogrammi kõige rohkem kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist võtab nõukogu vajaduse korral programmi kohta vastu arvamuse. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 121, et programmi eesmärgid ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale, kutsus nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.”

13) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

1. Osana ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest jälgivad nõukogu ja komisjon lähenemisprogrammide rakendamist nende liikmesriikide esitatud teabe põhjal, kelle suhtes on tehtud erand, samuti komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks eelarve-seisundi tegelikud või eeldatavad märkimisväärsed kõrvalekalded keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või sellele suunatud asjakohasest kohandamiskavast.

Lisaks jälgivad nõukogu ja komisjon lähenemisprogrammi eesmärgid silmas pidades mitteosalevate liikmesriikide majanduspoliitikat, et tagada nende majanduspoliitika orienteeritus stabiilsusele ning vältida reaalse vahetuskursi moonutusi ja nominaalse vahetuskursi ülemäärast kõikumist.

2. Kui tegemist on märkimisväärse kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 9 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise

kohandamiskavast, esitab komisjon ülemäärase puudujäägi vältimiseks asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu tutvub ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud hoiatuse vastuvõtmisest olukorraga ja annab soovitusel vajalike poliitikameetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4. Soovitusel seatakse kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealusel soovitusel.

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealusel soovitusel.

Kui asjaomane liikmesriik ei võta sobivaid meetmeid teise lõigu alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul, soovib komisjon viivitamatult teha nõukogul kvalifitseeritud hääleteenamusega otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Kui nõukogu ei tee komisjoni soovitusel põhjal otsust, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud, ja asjaomane liikmesriik ei võta endiselt sobivaid meetmeid, soovib komisjon pärast ühe kuu möödumist oma varasemast soovitusel teha nõukogul otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud lihthääleteenamusega soovitusel tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Neljandas ja viiendas lõigus osutatud nõuete täitmata jätmise üle otsustamisel ei võta nõukogu arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule tehtud otsuste kohta ametliku aruande.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamiseks sobivast kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdluseluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides kaalutus-õiguse raames võetud tulumetmetega tasakaalustamata kulused, nagu on määratletud artikli 9 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märkimisväärne, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

- a) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekaldumine moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal;
- b) kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemissektori eelarvepositsiooni vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Kõrvalekaldumist kulude arengu osas ei käsitata märkimisväärseks, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ületanud, pidades silmas märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust, ning kui lähenemisprogrammis esitatud eelarvekavadega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmi perioodi jooksul.

Samuti võib jätta kõrvalekalde arvesse võtmata, kui selle põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutus euroalal või kogu liidus, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis."

14) Lisatakse järgmine jagu:

„3 A JAGU

STATISTILISE SÕLTUMATUSE PÕHIMÕTE

Artikkel 10a

Tagamaks, et mitmepoolne järelevalve põhineb usaldusväärsetel ja sõltumatul statistikal, tagavad liikmesriigid siseriiklike statistikaasutuste ametialase sõltumatuse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) (*) sätestatud Euroopa statistika tegevusjuhise. See eeldab vähemalt järgmist:

- a) läbipaistvad töölevõtmise ja töölt vabastamise protsessid, mis peavad põhinema ainult kutsealastel kriteeriumidel;
- b) eelarveassigneeringud, mis tuleb teha igal aastal või mitmeaastasuse põhimõttel;

c) olulise statistilise teabe avaldamise kuupäev, mis tuleb kindlaks määrata märkimisväärselt varem.

(*) ELT L 87, 31.3.2009, lk 164."

15) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel -11

1. Komisjon tagab liikmesriikide asjakohaste ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Selleks teeb komisjon eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse eesmärkide täitmisega seotud riskid või raskused.

2. Komisjon võib teha tõhustatud kontrollkäike liikmesriikidesse, kellele on antud soovitusi vastavalt artikli 6 lõikele 2 või artikli 10 lõikele 2. Asjaomased liikmesriigid esitavad kogu vajaliku teabe kontrollkäigu ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik on osalev liikmesriik või kes osaleb ERM2-s, võib komisjon vajaduse korral kutsuda järelevalve eesmärgil tehtavates kontrollkäikudes osalema Euroopa Keskpanga esindajaid.

4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 osutatud kontrollkäigu tulemuste kohta ja võib otsustada oma tähelepanekud avalikustada.

5. Lõikes 2 osutatud kontrollkäikude korraldamisel edastab komisjon oma esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile selgituste andmiseks."

16) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 12a

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta 14. detsember 2014 ja seejärel iga viie aasta tagant.

Aruandes hinnatakse muu hulgas:

- a) käesoleva määruse tõhusust, eelkõige seda, kas otsustamisprotsessi käsitlevad sätted on osutunud piisavalt töökindlaks;
- b) edusamme majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandustulemuste püsiva vastastikuse lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajaduse korral lisatakse kõnealusele aruandele ettepanek käesoleva määruse, kaasa arvatud otsustamismenetluse, muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”

17) Kogu määruses asendatakse viited asutamislepingu artiklile 99 viidetega ELi toimimise lepingu artiklile 121.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1176/2011,**16. november 2011,****makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) kohaselt peaks liikmesriikide majanduspoliitika liidusisene kooskõlastamine toimuma vastavalt majanduspoliitika üldsuunistele ja tööhõivesuunistele ning see peaks hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväarsuse ja jätkusuutlikkuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (2) Majandus- ja rahaliidu toimimise esimesel kümnendil saadud kogemustest on vaja õppida ning eelkõige tuleb parandada liidu majanduse juhtimist, mis peaks toetuma liikmesriikide suuremale vastutusele.
- (3) Dünaamilise siseturu saavutamist ja säilitamist tuleks pidada majandus- ja rahaliidu nõuetekohase ja sujuva toimimise osaks.
- (4) Majanduse juhtimise parandatud raamistiku aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrategia, keskendudes

eriti siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamise Euroopa poolaastale (Euroopa poolaasta), ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveraamistiku miinimumnõuetele ning tõhusamale finants- ja turgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.

- (5) Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist. Kuigi Euroopa Parlamendi partnerid selles dialoogis on asjakohased liidu institutsioonid ja nende esindajad, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon anda liikmesriigile, kellele nõukogu on esitanud soovitusi või otsuse vastavalt käesoleva määruse artikli 7 lõikele 2, artikli 8 lõikele 2 või artikli 10 lõikele 4, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses. Liikmesriigi osalemine sellises arvamuste vahetuses on vabatahtlik.
- (6) Komisjonil peaks tõhustatud järelevalve menetluses olema suurem roll järgmistes küsimustes: liikmesriigipõhised hinnangud, järelevalve, kontrollkäigud kohapeal, soovitus ja hoiatused.
- (7) Eelkõige tuleks laiendada liikmesriikide majanduspoliitika järelevalvet enamatele valdkondadele kui eelarvejärelevalve, et anda üksikasjalikum ja formaalsem raamistik eesmärgiga ennetada ülemäärast makromajanduslikku tasakaalustamatust ning aidata sellest mõjutatud liikmesriikidel töötada välja parandusmeetmete kava enne, kui kõrvalekalded suurenevad. Selline majanduspoliitika järelevalve laiendamine peaks toimuma paralleelselt eelarvejärelevalve tugevdamisega.
- (8) Et aidata sellist makromajanduslikku tasakaalustamatust korrigeerida, on vaja õigusaktides üksikasjalikult sätestatud menetlust.
- (9) On asjakohane täiendada ELi toimimise lepingu artikli 121 lõigetes 3 ja 4 osutatud mitmepoolset järelevalvemenetlust konkreetsete eeskirjadega liidu piires makromajandusliku tasakaalustamatuse tuvastamiseks ning ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamiseks ja korrigeerimiseks. See menetlus peaks tingimata olema kooskõlas iga-aastase mitmepoolse järelevalve tsükliga.

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.⁽²⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 53.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

- (10) Kõnealune menetlus peaks looma häiremehhanismi, et tekkiv makromajanduslik tasakaalustamatus tuvastataks juba varakult. See peaks põhinema künnisväärtuseid sisaldava ülevaatliku ja läbipaistva tulemustabeli kasutamisel koos majandusolukorra hindamisega. Kõnealusel hindamisel peaks muu hulgas arvesse võtma nominaalset ja tegelikku lähenemist euroalal ja sellest väljaspool.
- (11) Selleks et tulemustabel toimiks tõhusalt häiremehhanismi osana, peaks see koosnema teatavatest majandus-, finants- ja struktuurinäitajatest, mis on olulised makromajandusliku tasakaalustamatuse tuvastamiseks, ning neile vastavatest künnisväärtustest. Näitajad ja künnisväärtused tuleks määrata ning vajaduse korral tuleks neid kohandada, et kohandada makromajandusliku tasakaalustamatuse muutuva olemusega, mis tuleneb muu hulgas makromajanduse stabiilsust ähvardavate ohtude muutumisest, ning et võtta arvesse asjakohase statistika paremat kättesaadavust. Näitajaid ei tohiks käsitada majanduspoliitiliste eesmärkide, vaid vahenditena, mille abil võtta arvesse liidus toimuva makromajandusliku tasakaalustamatuse muutuvat olemust.
- (12) Komisjon peaks liikmesriikidele tulemustabeli ning makromajanduslike ja makrorahanduslike näitajate koostamisel tegema tihedat koostööd Euroopa Parlamendi ja nõukoguga. Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendi pädevatele komisjonidele ja nõukogule arvamuse avaldamiseks ettepanekud kavade kohta, mis on seotud näitajate ja künnisväärtuste määramise ning nende kohandamisega. Komisjon peaks teavitama Euroopa Parlamenti ja nõukogu näitajate ja künnisväärtuste muutmisest ning selgitama selliste muutuste tegemise põhjusi.
- (13) Tulemustabeli koostamisel tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse ka heterogeenseid majandusolusid, muu hulgas järelejäädusest tulenevat mõju.
- (14) Ühe või mitme künnisväärtuse ületamine ei pruugi tingimata tähendada, et tekkinud on makromajanduslik tasakaalustamatus, kuna majanduspoliitika tuleks arvesse võtta sisemisi seoseid makromajanduslike muutujate vahel. Tulemustabeli alusel ei tohiks teha automaatselt järeldusi: majanduse hindamisel tuleks tagada, et kõiki andmeid, olgu need pärit tulemustabelist või mitte, vaadeldaks süsteemselt ning analüüsitaks põhjalikult.
- (15) Komisjon peaks mitmepoolse järelevalve menetluse ja häiremehhanismi raames või juhul, kui majanduses toimuvad ootamatud tõsised sündmused, mida tuleb käesoleva määruse kohaldamiseks kiiresti analüüsida, välja selgitama liikmesriigid, kelle olukorda tuleb põhjalikult analüüsida. Olukorra põhjalik analüüs tuleks teha tasakaalustamatust eeldamata ning see peaks hõlmama analüüsitavas liikmesriigis esineva tasakaalustamatuse põhjuste põhjalikku analüüsi, milles võetakse nõuetekohaselt arvesse kõnealuse liikmesriigi eripärast tulenevaid majandustingimusi ja -olukorda ning suurt hulka analüütilisi vahendeid, näitajaid ja kvalitatiivset teavet riigi eripärast. Liikmesriik peaks tegema komisjoniga põhjaliku analüüsi läbiviimisel koostööd eesmärgiga tagada, et komisjonile kättesaadav teave on võimalikult põhjalik ja täpne. Lisaks sellele peaks komisjon võtma nõuetekohaselt arvesse mis tahes muud teavet, mis on asjakohase liikmesriigi arvates asjakohane ning mille liikmesriik on esitanud nõukogule ja komisjonile.
- (16) Põhjalikku analüüsi tuleks arutada nõukogus ja euroriihmas, kuhu kuuluvad liikmesriigid, mille rahaühik on euro. Põhjalikus analüüsis tuleks vajaduse korral võtta arvesse nõukogu poolt analüüsitavatele liikmesriikidele esitatud soovitusi ja üleskutsesid, mis on vastu võetud kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 121, 126 ja 148 ning vastavalt käesoleva määruse artiklitele 6, 7, 8 ja 10, ning analüüsitava liikmesriigi poliitilisi kavatsusi, mis kajastuvad riiklikus reformikavas, samuti rahvusvahelisi parimaid tavasid näitajate ja meetodika vallas. Kui komisjon otsustab teha põhjaliku analüüsi majanduses toimunud tõsiste ja ootamatute sündmuste korral, mis nõuavad kiiret analüüsi, peaks ta sellest teavitama asjaomaseid liikmesriike.
- (17) Makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamisel tuleks arvesse võtta selle suurust ja seonduvate majandus- ja finantsilmingute võimaliku ülekandumise negatiivset mõju, mis suurendab liidu majanduse haavatavust ning ohustab majandus- ja rahaliidu sujuvat toimimist. Kõigis liikmesriikides, eriti euroalasse kuuluvates liikmesriikides, on vaja võtta meetmeid, et likvideerida makromajanduslik tasakaalustamatus ja konkurentsivõime osas esinevad kõrvalekalded. Poliitiliste ülesannete olemus, tähtsus ja kiireloomulisus võivad sõltuvalt liikmesriigist olla siiski väga erinevad. Arvestades haavatavust ja nõutava kohandamise ulatust, on poliitilisi meetmeid vaja võtta iseäranis kiiresti liikmesriikides, kus jooksevkonto puudujääk on püsivalt suur ja konkurentsivõime on märkimisväärselt langenud. Peale selle peaksid suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriigid seadma endale eesmärgiks töötada välja ja rakendada selliseid meetmeid, mis aitavad suurendada nende sisenõudlust ja majanduskasvu potentsiaali.

- (18) Samuti tuleks kaaluda asjaomase liikmesriigi suutlikkust majandust kohandada ja eelnevat kogemust varasemate käesoleva määruse alusel esitatud soovitude täitmisel ning muude ELi toimimise lepingu artikli 121 alusel mitmepoolse järelevalve raames esitatud soovitude täitmisel, eriti liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste järgimisel.
- (19) Ebasoodsa makromajandusliku tasakaalustamatuse jälgimise ja korrigeerimise menetlus, mis hõlmab nii ennetavaid kui ka parandavaid elemente, nõuab tõhusamaid järelevalvevahendeid, mis tugineksid mitmepoolse järelevalve menetluses kasutatavatele vahenditele. See võib hõlmata komisjoni, kes teeb Euroopa Keskpankaga koostööd liikmesriikide puhul, mille rahaühik on euro, ning liikmesriikide puhul, kes osalevad 16. märtsi 2006. aasta lepingus Euroopa Keskpanga ja euroalavälise liikmesriikide keskpankade vahel, millega kehtestatakse vahetuskursimehhanismi töökord majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis⁽¹⁾ (ERM II), põhjalikke kontrollkäike järelevalve eesmärgil liikmesriikidesse ja liikmesriikide täiendavat aruandluskohustust, kui tegu on tõsise tasakaalustamatuse, sh majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist ohustava tasakaalustamatusega. Dialoogi tuleks vajaduse korral kaasata sotsiaalpartnerid ja teised siseriiklikud sidusrühmad.
- (20) Kui on tuvastatud makromajanduslik tasakaalustamatus, tuleks asjaomasele liikmesriigile esitada soovitud juhiste, mille koostamisse on vajaduse korral kaasatud asjakohased komisjonid, kuidas oleks majanduspoliitiliselt asjakohane reageerida. Asjaomase liikmesriigi majanduspoliitiline reageering peaks olema õigeaegne ning tarvitusele tuleks võtta kõik riigiasutuste käsutuses olevad poliitikavahendid. Vajadusel tuleks kaasata asjaomased siseriiklikud sidusrühmad, sealhulgas sotsiaalpartnerid, vastavalt ELi toimimise lepingule ning siseriiklikule õigus- ja poliitilisele korrale. Poliitiline reageering peaks sobima asjaomase liikmesriigi majanduskeskkonna ja -oludega ning hõlmama peamisi poliitikavaldkondi, mille hulka võivad kuuluda ka eelarve- ja palgapoliitika, töajuturg, toodete ja teenuste turg ning finantssektori reguleerimine. Arvesse tuleks võtta ERM II-st tulenevaid kohustusi.
- (21) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt liikmesriikidele või liidule antavad hoiatused ja soovitud käsitlevad makrorahanduslikke riske. Need peaksid vajadusel olema ühtlasi aluseks komisjoni asjakohastele järelevalvetele makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve raames. Rangelt tuleks järgida Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu sõltumatust ja konfidentsiaalsuskohustust.
- (22) Kui tuvastatakse tõsine makromajanduslik tasakaalustamatus, sealhulgas tasakaalustamatus, mis ohustab majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist, tuleks algatada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlus, mis võib tähendada liikmesriigile soovitude andmist ning tõhustatud järelevalve- ja seireõudeid, ning nende liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro, täitemeetmete rakendamist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. november 2011 määrusele (EL) nr 1174/2011 (euroalal esineva ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta),⁽²⁾ kui liikmesriik ei rakenda jätkuvalt parandusmeetmeid.
- (23) Liikmesriik, kelle suhtes on algatatud ülemäärase tasakaalustamatuse menetlus, peaks koostama parandusmeetmete kava, milles määratakse üksikasjalikult kindlaks nõukogu soovitude järgimiseks kavandatud meetmed. Parandusmeetmete kava peaks sisaldama kavandatud meetmete rakendamise ajakava. Parandusmeetmete kava tuleks nõukogu soovitusel heaks kiita. Kõnealune soovitus tuleks edastada Euroopa Parlamendile.
- (24) Nõukogule tuleks anda õigus teha üksikotsuseid, milles tuvastatakse nõukogu poolt parandusmeetmete kavaga seoses antud soovitude mittetäitmine. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest nõukogus vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused lahutamatuks järelevalveteks soovitudele, mille nõukogu on andnud ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel seoses parandusmeetmete kavaga.
- (25) Käesoleva määruse kohaldamisel peaksid nõukogu ja komisjon täielikult austama liikmesriikide parlamentide ja sotsiaalpartnerite rolli ning võtma arvesse riikide süsteemide vahelisi erinevusi, näiteks palgakujundussüsteemide vahel.
- (26) Kui nõukogu leiab, et liikmesriiki ülemäärane makromajanduslik tasakaalustamatus enam ei mõjuta, tuleks ülemäärase tasakaalustamatuse menetlus lõpetada komisjoni soovitusel põhjal pärast seda, kui nõukogu on oma asjakohased soovitud kehtetuks tunnistanud. Kõnealune kehtetuks tunnistamine peaks tuginema komisjoni põhjalike analüüsile, milles näidatakse, et liikmesriik on järginud asjakohaseid nõukogu soovitusi ning et ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse algatamise aluseks olnud nõukogu soovitusel kindlaks tehtud põhjuseid ja seotud riske enam ei eksisteeri, võttes muu hulgas arvesse makromajanduslikke suundumusi, väljavaateid ja ülekanduvat mõju. Ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse lõpetamine tuleks avalikustada.

⁽¹⁾ ELT C 73, 25.3.2006, lk 21.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 8.

(27) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt makromajandusliku tasakaalustamatuse tuvastamise ja selle ennetamise ning korrigeerimise tõhusa raamistiku loomist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest liikmesriikide vahel on tihedad kaubandus- ja finantssidemed ning liikmesriikide majanduspoliitika mõjutab liitu ja euroala tervikuna, ning seetõttu on seda on parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad makromajandusliku tasakaalustamatuse tuvastamiseks, samuti ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamiseks ja korrigeerimiseks liidus.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse Euroopa poolaasta raames, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. november 2011 määruses (EL) nr 1175/2011 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta) ⁽¹⁾.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel järgitakse täiel määral ELi toimimise lepingu artiklit 152 ning käesoleva määruse alusel antud soovitusel arvestatakse palgakujunduse siseriiklike tavade ja palgakujunduse osapooltega. Käesolevas määruses võetakse arvesse ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28 ja see ei mõjuta õigust pidada läbirääkimisi, sõlmida ja täita kollektiivlepinguid ning osaleda kollektiivses tegevuses vastavalt siseriiklikule õigusele ja tavale.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „tasakaalustamatus” – igasugune suundumus, mille tagajärjeks on makromajanduslik areng, mis mõjutab või võib mõjutada negatiivselt liikmesriigi, majandus- ja rahaliidu või liidu kui terviku majanduse nõuetekohast toimimist;

2) „ülemäärane tasakaalustamatus” – tõsine tasakaalustamatus, sealhulgas tasakaalustamatus, mis ohustab või võib ohustada majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist.

II PEATÜKK

TASAKAALUSTAMATUSE TUVASTAMINE

Artikkel 3

Häiremehhanism

1. Luuakse häiremehhanism tasakaalustamatuse varajase tuvastamise ja jälgimise hõlbustamiseks. Komisjon koostab iga-aastase aruande, mis sisaldab kvalitatiivset majandus- ja finantsolukorra hinnangut, mis põhineb tulemustabelil, mille teatavate näitajate väärtust on võrreldud nende künnisväärtusega, nagu sätestatud artiklis 4. Iga-aastane aruanne, sealhulgas tulemustabeli aluseks olevate näitajate väärtused, avalikustatakse.

2. Komisjoni iga-aastane aruanne sisaldab näitajate muutumist arvesse võtvat majandus- ja finantsolukorra hinnangut, milles pööratakse vajaduse korral tähelepanu muudele majandus- ja finantsnäitajatele, mis on asjakohased tasakaalustamatuse arengu hindamiseks. Järeldusi ei tehta tulemustabeli näitajate mehhaanilisest lugemisest. Tasakaalustamatuse hindamisel võetakse arvesse tasakaalustamatuse arengut liidus ja euroalal. Lisaks tuuakse aruandes välja see, kas künnisväärtuste ületamine ühes või mitmes liikmesriigis tähendab tasakaalustamatuse tekkimise võimalust. Suure jooksevkonto puudujäägiga liikmesriikide hindamine võib erineda suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriikide hindamisest.

3. Iga-aastases aruandes määratakse kindlaks liikmesriigid, kus komisjoni arvates võib esineda tasakaalustamatus või kus võib esineda oht selle tekkimiseks.

4. Komisjon edastab iga-aastase aruande õigeaegselt Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele.

5. Osana ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest arutab nõukogu komisjoni iga-aastast aruannet ning teostab selle üldise hindamise. Eurorühm arutab aruannet sel määral, kui võrd see on seotud liikmesriikidega, mille rahaühik on euro.

Artikkel 4

Tulemustabel

1. Tulemustabelit, millesse kantakse teatavad näitajad, kasutatakse tasakaalustamatuse varajase tuvastamise ja jälgimise hõlbustamiseks.

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 12.

2. Tulemustabel sisaldab liikmesriikide jaoks kehtestatavaid väikest hulka asjakohaseid, praktilisi, lihtsaid, mõõdetavaid ja kättesaadavaid makromajanduslikke ja makrorahanduslikke näitajaid. See võimaldab varakult tuvastada makromajanduslikku tasakaalustamatust, mis tekib lühikese aja jooksul, ja tasakaalustamatust, mis tekib struktuuriliste ja pikemaajaliste suundumuste tõttu.

3. Tulemustabel hõlmab muu hulgas näitajaid, mis on kasulikud järgmistele tasakaalustamatustele varaseks tuvastamiseks:

- a) sisemine tasakaalustamatus, sealhulgas tasakaalustamatus, mis võib tekkida avaliku või erasektori suure võlgnevuse, finants- ja varade turu, sealhulgas kinnisvaraturu arengu, erasektori krediitvoo muutumise ja töötuse määra muutmise tõttu;
- b) väline tasakaalustamatus, sealhulgas tasakaalustamatus, mis võib tekkida liikmesriikide jooksevkonto ja investeeringute netopositsiooni, reaalse kehtiva vahetuskursi, ekspordi turuosade, hindade ja kulude muutumise ning hinnavälise konkurentsivõime tõttu, võttes arvesse tootlikkuse eri komponente.

4. Häiremehhanismi tulemustabeli majanduslikul tõlgendamisel pöörab komisjon põhjalikku tähelepanu reaalmajanduse suundumustele, sealhulgas majanduskasv, tööhõive ja tööpuuduse lahendamine, nominaalne ja tegelik lähenemine euroalal ja sellele väljaspool, tootlikkuse suundumused ja selle hoogustajad, nagu teadus- ja arendustegevus ning välis- ja siseinvesteeringud, samuti majandusharude suundumustele, sealhulgas energeetika, mis mõjutavad sisemajanduse koguprodukti ja jooksevkonto olukorda.

Tulemustabel sisaldab samuti künnisväärtusi häiretasemena toimivate näitajate jaoks. Näitajate ja künnisväärtuste valik peab olema selline, et see aitaks kaasa konkurentsivõime edendamisele liidus.

Näitajaid koondaval tulemustabelil on alati, väljaarvatud kui see ei ole asjakohane, ülemised ja alumised häiretasemed, mis on euroalasse kuuluvate ja mittekuuluvate liikmesriikide puhul erinevad, kui seda õigustavad rahaliidu eripära ja vastavad majandusolud. Tulemustabeli koostamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse ka heterogeenside majandusolusid, muu hulgas järelejäädumisest tulenevat mõju.

5. Finantsturu stabiilsuse seisukohast oluliste näitajate kavandamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tööd. Komisjon palub Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul esitada oma seisukoht finantsturu stabiilsuse seisukohast oluliste kavandatavate näitajate kohta.

6. Komisjon avalikustab tulemustabelisse kantavate näitajate ja künnisväärtuste loetelu.

7. Komisjon hindab korrapäraselt tulemustabeli asjakohasust, sealhulgas näitajate valikut, kehtestatud künnisväärtusi ja kasutatavaid meetodeid, ning vajaduse korral kohandab või muudab neid. Komisjon avalikustab peamiste meetodite ning tulemustabeli sisu ning künnisväärtuste muudatused.

8. Komisjon ajakohastab vähemalt kord aastas tulemustabelisse kantud näitajate väärtused.

Artikkel 5

Põhjalik analüüs

1. Võttes nõuetekohaselt arvesse nõukogus ja eurorühmas toimunud arutelusid, millele on osutatud artikli 3 lõikes 5, või ootamatute tõsiste majandusarengute korral, mida tuleb kiiresti analüüsida käesoleva määruse kohaldamiseks, analüüsib komisjon põhjalikult olukorda igas liikmesriigis, kus tema arvates võib esineda tasakaalustamatus või kus võib esineda oht selle tekkimiseks.

Põhjalik analüüs põhineb iga liikmesriigi eriomaste asjaolude, sealhulgas eri liikmesriikide erinevate lähtekohtade üksikasjalikul analüüsil; selles uuritakse paljusid majanduslikke muutujaid ning selleks kasutatakse analüütilisi vahendeid ja kvalitatiivset teavet riigi eripärasid. Analüüsi käigus võetakse arvesse riikide eripärasid töösuhete ja sotsiaalse dialoogi valdkonnas.

Komisjon võtab ka nõuetekohaselt arvesse muud teavet, mis on asjaomase liikmesriigi arvates asjakohane ja mille liikmesriik on komisjonile esitanud.

Komisjon teostab põhjaliku analüüsi koos järelevalve eesmärgil tehtavate kontrollkäikudega asjaomasesse liikmesriiki vastavalt artiklile 13.

2. Komisjoni põhjaliku analüüsi käigus hinnatakse, kas kõnealuses liikmesriigis esineb tasakaalustamatust ning kas tegemist on ülemäärase tasakaalustamatusega. Komisjon uurib tuvastatud tasakaalustamatuse põhjuseid majandusliku olukorra taustal, sealhulgas liikmesriikidevaheliste tihedate kaubandus- ja finantsidemete ja riikliku majanduspoliitika mõju ülekandumise taustal. Põhjalikus analüüsis käsitletakse liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrategiaga seotud asjakohaseid suundumusi. Samuti võetakse selles arvesse olulisi majandussuundumusi liidus ja kogu euroalal. Eelkõige võtab see arvesse järgmist:

- a) vajaduse korral analüüsitava liikmesriigile esitatud nõukogu soovitusel või üleskutsed, mis on vastu võetud kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 121, 126 ja 148 ning käesoleva määruse artiklite 6, 7, 8 ja 10 alusel;

b) analüüsitava liikmesriigi poliitilised kavatsused, mis kajastavad tema riiklikus reformikavas ning vajaduse korral tema stabiilsus- või lähenemisprogrammis;

c) analüüsitavale liikmesriigile esitatud või analüüsitava liikmesriigi seisukohast olulised Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatused või soovitused süsteemsete riskide kohta. Järgitakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu konfidentsiaalsuskorda.

3. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu põhjaliku analüüsi tulemustest ning avalikustab need.

Artikkel 6

Ennetusmeetmed

1. Kui komisjon jõuab artiklis 5 osutatud põhjaliku analüüsi tulemusel järeldusele, et liikmesriigis esineb tasakaalustamatust, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja eurorühma. Nõukogu võib komisjoni soovitusel alusel esitada asjaomasele liikmesriigile vajaliku soovitusel, kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikes 2 sätestatud menetlusega.

2. Nõukogu teavitab oma soovitusel Euroopa Parlamenti ning avalikustab selle.

3. Nõukogu ja komisjoni soovitustes järgitakse täielikult ELi toimimise lepingu artiklit 152 ja võetakse arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28.

4. Nõukogu vaatab soovitusel Euroopa poolaasta raames kord aastas läbi ja võib seda vajaduse korral kohandada vastavalt lõikele 1.

III PEATÜKK

ÜLEMÄÄRASE TASAKAALUSTAMATUSE MENETLUS

Artikkel 7

Ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse algatamine

1. Kui komisjon jõuab artiklis 5 osutatud põhjaliku analüüsi tulemusel järeldusele, et asjaomases liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatust, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja eurorühma.

Komisjon teavitab ka asjaomaseid Euroopa järelevalveasutusi ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul palutakse võtta meetmeid, mida ta peab vajalikuks.

2. Nõukogu võib komisjoni soovitusel põhjal ning kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikega 4 anda soovitusel, mis tuvastab ülemäärase tasakaalustamatuse olemasolu, ning soovitusel asjaomasel liikmesriigil võtta parandusmeetmeid.

Nõukogu soovitusel parandusmeetmete võtmiseks määratletakse tasakaalustamatuse olemus ja selle mõju ning esitatakse poliitilisi soovitusi, mida tuleb järgida, ning tähtaeg, milleks asjaomane liikmesriik peab esitama parandusmeetmete kava. ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 kohaselt võib nõukogu oma soovitusel avalikustada.

Artikkel 8

Parandusmeetmete kava

1. Liikmesriik, kelle suhtes on algatatud ülemäärase tasakaalustamatuse menetlus, esitab nõukogule ja komisjonile parandusmeetmete kava, mis põhineb artikli 7 lõikes 2 osutatud soovitusel, selles määratud tähtaja jooksul. Parandusmeetmete kavas esitatakse konkreetsed poliitikameetmed, mida kõnealune liikmesriik on rakendanud või kavatab rakendada, ning samuti nimetatud meetmete rakendamise ajakava. Parandusmeetmete kava võtab arvesse poliitikameetmete majanduslikku ja sotsiaalset mõju ning see on kooskõlas majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega.

2. Nõukogu hindab parandusmeetmete kava komisjoni aruande alusel kahe kuu jooksul pärast selle kava esitamist. Kui nõukogu peab komisjoni soovitusel tuginedes parandusmeetmete kava piisavaks, kiidab ta selle soovitusel heaks, loetledes nõutavad konkreetsed meetmed ja tähtsajad nende võtmiseks ning kehtestab järelevalve ajakava, mis pöörab piisavalt tähelepanu mõju ülekandumise viisidele ning võtab arvesse asjaolu, et parandusmeetme vastuvõtmise ja tasakaalustamatuse tegeliku kõrvaldamise vahele võib jääda oluline ajaline nihe.

3. Kui nõukogu peab komisjoni soovitusel põhjal parandusmeetmete kavas esitatud meetmeid või nende ajakava ebapiisavaks, annab ta soovitusel liikmesriigile, et liikmesriik esitaks üldreeglina kahe kuu jooksul uue parandusmeetmete kava. Nõukogu vaatab uue parandusmeetmete kava läbi käesolevas artiklis sätestatud menetluse kohaselt.

4. Parandusmeetmete kava, komisjoni aruanne ja lõigetes 2 ja 3 osutatud nõukogu soovitusel avalikustatakse.

Artikkel 9

Parandusmeetmete rakendamise jälgimine

1. Komisjoni jälgib artikli 8 lõike 2 kohaselt antud nõukogu soovitusel rakendamist. Selleks esitab liikmesriik nõukogule ja komisjonile korrapäraselt eduaruandeid, mille esitamise sageduse kehtestab nõukogu artikli 8 lõikes 2 osutatud soovitusel.

2. Nõukogu avalikustab liikmesriikide eduaruanded.

3. Komisjon võib korraldada tõhustatud järelevalve raames kontrollkäike asjaomasesse liikmesriiki, et jälgida parandusmeetmete kava rakendamist koostöös EKPga juhul, kui need kontrollkäigud puudutavad liikmesriike, mille rahaühik on euro või kes on ERM II-s osalevad liikmesriigid. Komisjon kaasab vajaduse korral kontrollkäikude ajal peetavasse dialoogi sotsiaalpartnerid ja teised siseriiklikud sidusrühmad.

4. Kui majandusolud on oluliselt muutunud, võib nõukogu komisjoni soovitusel muuta artikli 8 lõike 2 kohaselt antud soovitusi vastavalt kõnealuses artiklis sätestatud menetlusele. Vajaduse korral palub nõukogu asjaomasel liikmesriigil esitada muudetud parandusmeetmete kava, mida nõukogu hindab kooskõlas artiklis 8 sätestatud menetlusega.

Artikkel 10

Parandusmeetmete rakendamise hindamine

1. Nõukogu hindab komisjoni aruande alusel, kas asjaomane liikmesriik on rakendanud soovitatud parandusmeetmeid kooskõlas artikli 8 lõike 2 kohaselt antud nõukogu soovitusel.

2. Komisjoni avalikustab oma aruande.

3. Nõukogu esitab omapoolse hinnangu tema poolt artikli 8 lõike 2 kohaselt antud soovitustes määratud tähtjaks.

4. Kui nõukogu leiab, et liikmesriik ei ole soovitatud parandusmeetmeid rakendanud, võtab ta komisjoni soovitusel põhjal vastu otsuse, milles tuvastatakse nõuete mittetäitmine, koos soovitusel, milles seatakse parandusmeetmete võtmiseks uued tähtjad. Sellisel juhul teavitab nõukogu Euroopa Ülemkogu ning avalikustab artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollkäikude järeldused.

Esimeses lõikes osutatud komisjoni soovitus nõuete mittetäitmise tuvastamiseks loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud hääleteenamusega soovitusel tagasi lükata. Asjaomane liikmesriik võib taotleda kõnealuse tähtja jooksul nõukogu istungi kokkukutsumist, et otsuse üle hääletada.

5. Kui nõukogu leiab lõikes 1 osutatud komisjoni aruande põhjal, et liikmesriik on artikli 8 lõike 2 kohaselt soovitatud parandusmeetmed rakendanud, käsitatakse ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust tulemuslikuna ja see peatatakse. Siiski jätkatakse olukorra jälgimist vastavalt artikli 8 lõike 2 kohases

soovitusel esitatud ajakavale. Nõukogu avalikustab menetluse peatamise põhjused ning tunnustab asjaomase liikmesriigi võetud korrigeerivaid poliitikameetmeid.

Artikkel 11

Ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse lõpetamine

Nõukogu tunnistab komisjoni soovitusel alusel artiklite 7, 8 või 10 kohaselt esitatud soovitusel kehtetuks niipea, kui ta leiab, et asjaomases liikmesriigis ei esine enam artikli 7 lõikes 2 osutatud soovitusel välja toodud ülemäärast tasakaalustamatust. Nõukogu teeb selle asjaolu kohta üldsusele avalduse.

Artikkel 12

Hääletamine nõukogus

Artiklites 7–11 osutatud meetmete üle otsustamisel ei võta nõukogu arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 13

Kontrollkäigud

1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Selleks teeb komisjon eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi majanduslikku olukorda ja teha kindlaks käesoleva määruse eesmärkide täitmisega seotud riskid või raskused.

2. Komisjon võib teha tõhustatud järelevalve raames kontrollkäike liikmesriikidesse, kellele on antud soovitusel vastavalt artikli 7 lõikele 2 seoses ülemäärase tasakaalustamatuse olemasoluga, et olukorraga kohapeal tutvuda.

3. Kui asjaomane liikmesriik on liikmesriik, mille rahaühik on euro või kes osaleb ERM II-s, võib komisjon vajaduse korral kutsuda kontrollkäikudes osalema Euroopa Keskpanga esindajaid.

4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 osutatud kontrollkäikude tulemuste kohta ja võib vajaduse korral otsustada oma järeldused avalikustada.

5. Lõikes 2 osutatud kontrollkäikude korraldamisel edastab komisjon oma esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile selgituste andmiseks.

Artikkel 14**Majandusdialog**

1. Selleks et tõhustada dialoogi liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel, ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada järgmist:

- a) nõukogu esitatud teave ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 2 kohaste majanduspoliitika üldsuuniste kohta;
- b) iga-aastase järelevalve tsükli alguses komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud üldsuunistes;
- c) Euroopa Ülemkogu järeldused Euroopa poolaasta raames antud majanduspoliitika suuniste kohta;
- d) käesoleva määruse kohaselt teostatud mitmepoolse järelevalve tulemused;
- e) Euroopa Ülemkogu järeldused mitmepoolse järelevalve suuniste ja tulemuste kohta;
- f) mitmepoolse järelevalve teostamise läbivaatamine Euroopa poolaasta lõpus;
- g) käesoleva määruse artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2 ja artikli 10 lõike 4 kohaselt antud soovitusel.

2. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, kellele anti või kelle kohta tehti artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2 või artikli 10 lõike 4 kohane nõukogu soovitus või otsus, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

3. Nõukogu ja komisjon teavitavad korrapäraselt Euroopa Parlamenti käesoleva määruse kohaldamise tulemustest.

Artikkel 15**Iga-aastane aruandlus**

Komisjon annab iga-aastaselt aru käesoleva määruse kohaldamisest, sealhulgas ajakohastab artiklis 4 sätestatud tulemustabelit ja esitab oma leiud Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa poolaasta raames.

Artikkel 16**Läbivaatamine**

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt 14. detsember 2014 ja seejärel iga viie aasta järel.

Kõnealustes aruannetes hinnatakse muu hulgas järgmist:

- a) käesoleva määruse tõhusus,
- b) edusammud liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ja nende majandustulemuste püsiva vastastikuse lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

Vajaduse korral lisatakse kõnealusele aruandele käesoleva määruse muutmise ettepanek.

2. Komisjon saadab lõikes 1 osutatud aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 17**Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1177/2011,

8. november 2011,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõike 14 teist lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) kohaselt peaks liikmesriikide majanduspoliitika liidusisene kooskõlastamine toimuma vastavalt majanduspoliitika üldsuunistele ja tööhõivesuunistele ning see peaks hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväärsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt koosnes algselt nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ⁽³⁾ nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta ⁽⁴⁾ ning Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioonist stabiilsuse ja kasvu pakti kohta ⁽⁵⁾. Määrusi (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 muudeti vastavalt määrustega (EÜ) nr 1055/2005 ⁽⁶⁾ ja

(EÜ) nr 1056/2005 ⁽⁷⁾. Lisaks võeti vastu nõukogu 20. märtsi 2005. aasta aruanne stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise tõhustamise kohta ⁽⁸⁾.

- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusväärsus ja jätkusuutlikkus, mis tagab hindade stabiilsuse ning tugeva ja püsiva majanduskasvu, mille aluseks on finantsstabiilsus, toetades seega liidu püsiva majanduskasvu ning tööhõive eesmärkide saavutamist.
- (4) Majandus- ja rahaliidu toimimise esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et liidu majanduse juhtimist on vaja parandada ning selleks tuleks liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua liidu tasandil tugevam raamistik liikmesriikide majanduspoliitika üle järelevalve teostamiseks.
- (5) Ühist majandusliku juhtimise raamistikku on vaja tõhustada, sealhulgas täiustada järelevalvet eelarve üle, arvestades liikmesriikide majanduselu suurt integreeritust liidus, eelkõige euroalas.
- (6) Majanduse juhtimise parandatud raamistiku aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia, keskendudes eriti siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamise Euroopa poolaastale, ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveaamistiku miinimumnõuetele ning tõhusamale finantsturgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.
- (7) Dünaamilise siseturu saavutamist ja säilitamist tuleks käsitada majandus- ja rahaliidu nõuetekohase ja tõrgeteta toimimise ühe osana.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

⁽⁵⁾ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1.

⁽⁶⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1055/2005, 27. juuni 2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (ELT L 174, 7.7.2005, lk 1).

⁽⁷⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1056/2005, 27. juuni 2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (ELT L 174, 7.7.2005, lk 5).

⁽⁸⁾ Vt dokumenti 7423/05 leheküljelt <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=et>.

- (8) Stabiilsuse ja kasvu pakt ning terviklik majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama ja toetama liidu majanduskasvu ja tööhõive strateegiat. Eri tegevusvaldkondade vaheliste seostega ei tohiks kaasneda erandite tegemist stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.
- (9) Majanduse juhtimise tõhustamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist. Tunnustades, et Euroopa Parlamendi vastaspoolel kõnealuse dialoogi raamistikus on liidu asjaomased institutsioonid ja nende esindajad, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon pakkuda liikmesriigile, kellele nõukogu on adresseerinud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 6 kohase otsuse, artikli 126 lõike 7 kohase soovitusel, artikli 126 lõike 9 kohase teatise või artikli 126 lõike 11 kohase otsuse, võimalust osaleda arvamuste vahetuses. Liikmesriikide osavõtt sellisest arvamuse vahetusest on vabatahtlik.
- (10) Komisjonil peaks olema suurem roll eri liikmesriikide eripära arvestavate hindamiste, kontrollide, kontrollkäikude, soovitusel ja hoiatustega seotud rangemas järelevalves.
- (11) Nõukogu ja komisjon peaksid käesoleva määruse rakendamisel arvestama nõuetekohaselt kõiki asjakohaseid tegureid ning asjaomaste liikmesriikide majanduslikku ja eelarveolukorda.
- (12) Eelarvedistsipliini eeskirjad tuleks muuta rangemaks, omistades eelkõige suuremat tähtsust võla suurusele ja selle arengule ning üldisele jätkusuutlikkusele. Samuti tuleks tugevdada mehhanisme nende eeskirjade järgimise ja jõustamise tagamiseks.
- (13) Selleks et rakendada praegu kehtivat ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust puudujäägi- ja võlakriteeriumi alusel, on vaja majanduslikuga arvestavat arvudes väljendatud võrdlusalust, millest lähtuvalt hinnata, kas valitsemissektori võla suhe SKPsse väheneb piisavalt ja kas kontrollväärtusele lähenetakse rahuldava tempoga.
- Tuleks kehtestada üleminekuajad, et võimaldada liikmesriikidel, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeval ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, kohandada oma poliitikat vastavalt võla vähendamise kohta kehtestatud arvudes väljendatud võrdlusalusele. Seda tuleks samuti kohaldada neile liikmesriikidele, kelle suhtes kohaldatakse liidu või Rahvusvahelise Valuutafondi kohandamiskava.
- (14) Mittevastavus võla vähendamise kohta kehtestatud võrdlusalusele ei tohiks olla piisav alus ülemäärase eelarvepuudujäägi tuvastamiseks, vaid arvesse tuleks võtta kõiki ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes nimetatud asjakohaseid tegureid. Eelkõige võib hinnang sellele, milline on tsükli ning võlakooormuse ja eelarveseisundi suhte mõju võla arengule, olla piisav, et välistada ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu tuvastamist võlakriteeriumite alusel.
- (15) Kui ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu ja sellise olukorra tingivate asjaolude kindlaksmääramisel lähtutakse aga puudujäägikriteeriumist, on vaja võtta arvesse kõiki aluslepingu artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes nimetatud asjakohaseid tegureid juhul, kui valitsemissektori võla suhe SKPsse ei ületa kontrollväärtust.
- (16) Asjaomaste tegurite hulgas süsteemsete pensionireformide arvessevõtmisel tuleks keskse aspektina uurida seda, kas need parandavad üldise pensionisüsteemi pikaajalist jätkusuutlikkust, suurendamata seejuures ohtu keskpika perioodi eelarveseisundile.
- (17) ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes tuleks asjakohaselt vaagida riigi eelarvereamistiku kvaliteeti, kuna selle osatähtsus eelarve konsolideerimise ja riigi jätkusuutliku rahanduse toetamisel on äärmiselt suur. Vaagimine peaks hõlmama miinimumkriteeriume, mis on sätestatud nõukogu 8. novembri 2011. aasta direktiivis 2011/85/EL liikmesriikide eelarvereamistiku nõuete kohta,⁽¹⁾ ning ühtlasi muid soovitatavaid eelarvedistsipliini nõudeid, milles on kokku lepitud.
- (18) Selleks et toetada järelevalvet ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimist käsitlevate nõukogu soovitusel ja teatiste täitmise üle, on vaja kõnealustes soovitusel ja teatistes kindlaks määrata iga-aastased eelarve-eesmärgid, mille puhul võetakse arvesse eelarveseisundi parandamiseks vajalikku tsüklilist kohandamist, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed. Selles kontekstis tuleks iga-aastast võrdlusalust 0,5 % SKPst tõlgendada kui aastast keskmist.
- (19) Meetmete tõhususe hindamisel on abiks see, kui aluseks võetakse valitsemissektori kulude üldiste eesmärkide täitmine ja kavandatud konkreetsete tulumeetmete rakendamine.
- (20) Ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtsaja pikendamise vajaduse hindamisel tuleks eelkõige arvestada tõsisemaid majandussurutisi euroalal või kogu liidus, eeldusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

(¹) Vaata käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 41.

- (21) Asjakohane on tõhustada aluslepingu artikli 126 lõikes 11 kavandatud rahaliste sanktsioonide kohaldamist nii, et need ka tegelikult stimuleeriksid järgima artikli 126 lõike 9 aluses esitatud teatistes sätestatud.
- (22) Selle tagamiseks, et liikmesriigid, mille rahühik on euro, täidaksid liidu eelarvejärelvalve raamistikku, tuleks ELi toimimise lepingu artikli 136 alusel reguleerida eeskirjadega sanktsioonid, millega tagatakse stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjade õiglane, õigeaegne ja tõhus täitmine.
- (23) Käesolevas määruses osutatud trahvisummad moodustavad ELi toimimise lepingu artiklis 311 osutatud muu tulu ning need tuleks eraldada nende liikmesriikide loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, mille valuataks on euro, et tagada stabiilsus kogu euroalal.
- (24) Määruses (EÜ) nr 1467/97 sisalduvates viidetes tuleks arvestada Euroopa Liidu toimimise lepingu uut artiklite numeratsiooni ning asjaolu, et nõukogu määrus (EÜ) nr 3605/93⁽¹⁾ asendati nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 479/2009 Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta⁽²⁾.
- (25) Määrust (EÜ) nr 1467/97 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1467/97 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, mille eesmärk on muuta ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus kiiremaks ja selgemaks. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse eesmärk on vältida valitsemissektori eelarve ülemäärast puudujääki ja sellise puudujäägi tekkimise korral soodustada selle viivitamatut korrigeerimist, ning selle menetluse käigus kontrollitakse valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võla kriteeriumi alusel eelarvedistsipliini järgimist.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel on „osalevad liikmesriigid“ need liikmesriigid, mille rahühik on euro.”

- 2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui valitsemissektori eelarvepuudujääk ületab kontrollväärtuse, käsitatakse seda olukorda kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 126 lõike 2 punkti a teise alapunktiga erandlikuna, kui selle põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantspositsioonile, või kui selle põhjustab tõsine majandussurutis.“;

- b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kui valitsemissektori võla suhe SKPse ületab kontrollväärtuse, käsitatakse seda kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punktiga b piisavalt vähenevana ja kontrollväärtusele rahuldava kiirusega lähenevana, kui eelneva kolme aasta jooksul on erinevus kontrollväärtusega vähenenud võrdlusalusena keskmiselt ühe kahekümnendiku võrra, võttes arvesse muutused viimase kolme aasta jooksul, mille kohta on andmed olemas.

Võlakriteeriumi nõue loetakse ühtlasi täidetuks juhul, kui komisjoni eelarveprognoosist ilmneb, et nõutud erinevuse vähenemine esineb kolme aasta jooksul, kaasa arvatud need kaks aastat, mis järgnevad viimasele aastale, mille kohta on andmed olemas. Liikmesriigi puhul, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust 8. novembril 2011, loetakse kolme aasta jooksul alates ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimisest võlakriteeriumi kohane nõue täidetuks, kui see liikmesriik teeb piisavaid edusamme nõuetele vastavuse saavutamiseks vastavalt nõukogu vastuvõetud arvamusele selle liikmesriigi stabiilsus- või lähenemisprogrammi kohta.

Võlasuhte kohandamise võrdlusaluse rakendamisel võetakse arvesse tsükli mõju võla vähendamisele.“;

- c) lõiked 3 kuni 7 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon võtab ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 3 sätestatud aruande ettevalmistamisel arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, mis on nimetatud artiklis märgitud, kuivõrd need avaldavad olulist

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 3605/93, 22. november 1993, Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta (EÜT L 332, 31.12.1993, lk 7).

⁽²⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

mõju asjaomase liikmesriigi puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimise hindamisele. Kui see on asjakohane, kajastab komisjoni aruanne:

- a) arengutendentse, mis on seotud keskpika perioodi majanduspositsiooniga, eelkõige potentsiaalne majanduskasv, sealhulgas tööhõive, kapitali koondumise ja kogutootlikkuse erinev osakaal, tsüklilised muutused ning erasektori säästude netojääk;
- b) arengutendentse, mis on seotud keskpika perioodi eelarveseisunditega, sealhulgas eelarve keskpika perioodi eesmärgi kohandamine, esmase eelarveseisundi tase ning esmaste jooksvate ja kapitalikulude areng, ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete ennetamist ja korrigeerimist käsitlevate poliitikasuundumuste rakendamine, ELi üldist majanduskasvustrateegiat käsitlevate poliitikasuundumuste rakendamine, eriti riikliku eelarveraamistiku tulemuslikkus;
- c) keskpika perioodi valitsemissektori võlapositsiooni arengut, selle dünaamikat ja jätkusuutlikkust, sealhulgas eelkõige riskitegureid, sealhulgas võla tähtaja struktuur ja valuuta, milles võlg on denomineeritud, võlakoormuse ja eelarveseisundi suhet ja selle aluseks olevaid andmeid, kogutud reserve ja muid finantsvahendeid, tagatise, eelkõige finantssektoriga seotud tagatise, ja kõiki rahvastiku vananemisega kaasnevaid kohustusi ning erasektori võlga sedavõrd, kui võrd sellega võib kaasneva valitsemissektori bilansiväline kohustus.

Komisjon pöörab asjakohast ja otsest tähelepanu ka kõikidele teistele teguritele, mis on asjaomase liikmesriigi arvates olulised, et põhjalikult hinnata puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimist, ning millest liikmesriik on nõukogule ja komisjonile teada andnud. Seoses sellega pööratakse erilist tähelepanu rahvusvahelise solidaarsuse edendamiseks ja liidu poliitikaeesmärkide saavutamiseks makstavale rahalisele toetusele; võlale, mis on kogunenud finantsstabiilsuse säilitamise raames liikmesriikide vahelise kahe- ja mitmepoolse toetusena, ning võlale, mis on seotud finantsstabiilsuse operatsioonega tõsiste finantsraskuste ajal.

4. Nõukogu ja komisjon koostavad tasakaalustatud üldhinnangu kõikide asjakohaste tegurite kohta ja võtavad selles eriti arvesse nende tegurite raskendavat või leevendavat mõju puudujäägi- ja/või võlakriteeriumi järgimise hindamisele. Kui hinnatakse puudujäägikriteeriumi järgimist ja kui valitsemissektori võla suhe SKPsse ületab kontrollväärtuse, võetakse kõnealuseid tegureid edasises menetluses, mille tulemusel tehakse otsus ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 4, 5 ja 6 kohase

ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, arvesse üksnes juhul, kui topelettingimus on täielikult täidetud, st et enne asjakohaste tegurite arvessevõtmist on kindel, et valitsemissektori eelarvepuudujääk on kontrollväärtuselähedane ja et see ületab kontrollväärtuse ajutiselt.

Neid tegureid võetakse siiski arvesse edasises menetluses, mille tulemusel tehakse otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, kui hinnatakse võlakriteeriumi järgimist.

5. Puudujäägi- ja võlakriteeriumist kinnipidamise hindamisel ning sellele järgneval ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse meetmete võtmisel pööravad nõukogu ja komisjon nõuetekohaselt tähelepanu sellise pensionireformide elluviimisele, millega kehtestatakse mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku, täielikult finantseeritud pensionisammast. Eelkõige tuleb arvesse võtta reformiga loodud üldise pensionisüsteemi iseärasusi, nimelt seda, kas see soodustab pikaajalist jätkusuutlikkust, suurendamata seejuures ohtu keskpika perioodi eelarveseisundile.

6. Kui nõukogu, toimides ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 6 alusel, otsustab, et liikmesriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk, võtavad nõukogu ja komisjon ELi toimimise lepingu nimetatud artikli järgnevas menetlusetappides arvesse nimetatud artikli lõikes 3 osutatud asjaomaseid tegureid, sest need mõjutavad kõnealuse liikmesriigi olukorda, sealhulgas ka käesoleva määruse artikli 3 lõikes 5 ning artikli 5 lõikes 2 määratletud menetlusetappide puhul, eelkõige ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaja kehtestamisel ja selle pikendamisel. Nimetatud tegureid ei võeta siiski arvesse nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 kohase otsuse tegemisel, millega tühistatakse mõned või kõik nõukogu otsused, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 6 kuni 9 ja lõike 11 kohaselt.

7. Nende liikmesriikide puhul, kus kontrollväärtust ületav eelarvepuudujääk on seotud sellise pensionireformi elluviimisega, millega kehtestatakse mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku, täielikult finantseeritud pensionisammast, võtavad nõukogu ja komisjon ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse käigus puudujääginäitajate arengu hindamisel arvesse ka reformi kulusid, kui puudujääk ei ületa märkimisväärselt taset, mida võib pidada kontrollväärtuselähedaseks, ning võlasuhe ei ületa kontrollväärtust ning tingimused ei säilitataks üldine eelarve jätkusuutlikkus. Kui eelarvepuudujääk on oluliselt ja jätkuvalt vähenenud ning on kontrollväärtuselähedane, võtab nõukogu netokulu arvesse ka ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 kohase otsuse tegemisel, millega tühistatakse mõned või kõik nõukogu otsused, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 6 kuni 9 ja lõike 11 kohaselt.”

3) Lisatakse järgmine jagu:

„1a JAGU

MAJANDUSALANE DIALOOG*Artikkel 2a*

1. Selleks et tõhustada arutelu liidu asjaomaste institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni presidendi ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe parlamendikomisjoni arutama nõukogu otsust, mis on tehtud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 6, nõukogu soovitus, mis on esitatud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 7, teatist, mis on esitatud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 9, ning otsuseid, mis on tehtud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 11.

Nõukogult eeldatakse reeglina komisjoni soovitude ja ettepanekute järgimist või vastasel juhul oma seisukoha avalikku selgitamist.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda liikmesriigile, keda sellised otsused, soovitusel või teatistid puudutavad, võimalust osaleda arvamuste vahetuses.

2. Nõukogu ja komisjon teavitavad regulaarselt Euroopa Parlamenti käesoleva määruse kohaldamisest.”

4) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui komisjoni arvates on eelarvepuudujääk ülemäärane, adresseerib ta arvamuse ja ettepaneku kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigetega 5 ja 6 nõukogule ja teavitab Euroopa Parlamenti, võttes täielikult arvesse lõikes 1 nimetatud arvamust.”;

b) lõikes 3 asendatakse viide määruse (EÜ) nr 3605/93 artikli 4 lõigetele 2 ja 3 viitega määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetele 2 ja 3;

c) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Nõukogu soovitusel, mis on esitatud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 7, kehtes-

tatakse asjaomasele liikmesriigile tõhusate meetmete võtmiseks maksimaalselt kuue kuu pikkune tähtaeg. Kui olukorra tõsidus seda nõuab, võib tõhusate meetmete võtmise tähtaeg olla kolm kuud. Samuti kehtestatakse nõukogu soovitusel tähtaeg ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimiseks, mis tuleb lõpule viia puudujäägi kindlakstegemisele järgneval aastal, välja arvatud eriasjaolude korral. Nõukogu nõuab oma soovitusel, et liikmesriik saavutaks iga-aastased eelarveeesmärgid, mis soovitakse aluseks olevatest prognoosidest lähtuvalt on kooskõlas tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundi minimaalse aastase paranemisega vähemalt 0,5 % SKPst (v.a ühekordsed ja ajutised meetmed), et tagada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimine soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul.

4a. Lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul esitab asjaomane liikmesriik nõukogule ja komisjonile aruande meetmetest, mis ta on võtnud vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohasele nõukogu soovitusel. Aruanne sisaldab nõukogu soovitusel kooskõlas olevaid valitsemissektori kulude ja tulude ning suvokohaste kulu- ja tulumeetmetega seotud eesmärgid, samuti teavet võetud meetmete kohta ja kõnealuste eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmete kohta. Liikmesriigid avalikustavad aruande.

5. Kui asjaomane liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel antud soovitusel ja kui ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, esineb pärast selle soovitusel vastuvõtmist, võib nõukogu teha komisjoni soovitusel alusel otsuse võtta ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel vastu muudetud soovitus. Muudetud soovitusel võidakse pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 osutatud asjakohaseid tegureid. Nõukogu hindab, kas on toimunud ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, võrreldes seda oma soovitusel esitatud majandusprognoosidega. Tõsine majandussurutise korral euroalal või kogu liidus võib nõukogu teha komisjoni soovitusel alusel otsuse võtta vastu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohane muudetud soovitus, tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perioodis.”

5) Artiklis 4 asendatakse lõiked 1 ja 2 järgmisega:

„1. Iga nõukogu otsus avalikustada ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 alusel oma soovitus, kui on tehtud kindlaks, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud, jõustub viivitamata pärast käesoleva määruse artikli 3 lõike 4 kohaselt kehtestatud tähtaja möödumist.

2. Kui nõukogu kaalub, kas vastuseks tema soovitudele, mis on tehtud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 7, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomane liikmesriik esitab käesoleva määruse artikli 3 lõike 4a kohaselt, ja käesoleva määruse rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teada antud otsuseid.

Kui nõukogu teeb kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 8 kindlaks, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tõhusaid meetmeid, teatab ta sellest Euroopa Ülemkogule.”

6) Artiklis 5 asendatakse lõiked 1 ja 2 järgmisega:

„1. ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohane nõukogu otsus teatada asjaomasele osalevale liikmesriigile, et see võtaks meetmeid eelarvepuudujäägi vähendamiseks, tehakse kahe kuu jooksul alates nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 kohasest otsusest, millega tehti kindlaks, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Nõukogu nõuab oma teatises, et liikmesriik saavutaks iga-aastased eelarve-eesmärgid, mis teatise aluseks olevatest prognoosidest lähtuvalt on kooskõlas tsükliiselt korrigeeritud eelarveseisundi minimaalse aastase paranemisega vähemalt 0,5 % SKPst (v.a ühekordsed ja ajutised meetmed), et tagada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimine teatises kehtestatud tähtaja jooksul. Nõukogu märgib ka kõnealuste eesmärkide saavutamist soodustavad meetmed.

1a. Olles saanud nõukogult ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel teatise, annab asjaomane liikmesriik nõukogule ja komisjonile aru meetmetest, mis ta on sellele vastuseks võtnud. Aruanne sisaldab valitsemissektori kulude ja tulude ning suvakohaste kulu- ja tulumeetmetega seotud eesmärgid ning teavet selle kohta, missuguseid meetmeid on võetud vastuseks nõukogu konkreetsetele soovitudele, nii et nõukogul oleks vajaduse korral võimalik teha otsus vastavalt käesoleva määruse artikli 6 lõikele 2. Liikmesriigid avalikustavad aruande.

2. Kui asjaomane liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel antud teatisega ja ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, on toimunud pärast selle teatise vastuvõtmist, võib nõukogu teha komisjoni soovitude alusel otsuse võtta vastu muudetud teatis ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel. Muudetud teatises võidakse eelkõige pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 viidatud asjakohaseid tegureid. Nõukogu hindab, kas on toimunud ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne

mõju, võrreldes seda enda teatises olevate majandusprognoosidega. Tõsise majandussurutise korral euroalal või kogu liidus võib nõukogu teha komisjoni soovitude alusel otsuse võtta vastu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohane muudetud teatis tingimusel, et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perioodis.”

7) Artiklid 6 kuni 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Kui nõukogu vaeb, kas vastuseks tema teatisele, mis on tehtud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 9, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomane liikmesriik esitab käesoleva määruse artikli 5 lõike 1a kohaselt, ja käesoleva määruse rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teada antud otsuseid. Vastavalt käesoleva määruse artiklile 10a korraldatud komisjoni kontrollkäigu tulemus võetakse arvesse.

2. Kui tingimused ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohaldamiseks on täidetud, kehtestab nõukogu kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 11 sanktsioonid. Iga selline otsus tehakse hiljemalt nelja kuu jooksul pärast nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel tehtud otsust, millega teatati asjaomasele osalevale liikmesriigile, et see võtaks meetmeid.

Artikkel 7

Kui osalev liikmesriik ei järgi ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 7 ja 9 kohaseid nõukogu järjestikuseid akte, teeb nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 alusel otsuse kehtestada sanktsioone üldjuhul 16 kuu jooksul alates määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetes 2 ja 3 sätestatud aruandluskuupäevadest. Käesoleva määruse artikli 3 lõike 5 või artikli 5 lõike 2 kohaldamisel muudetakse vastavalt ka kuueistkuulist tähtaega. Sihilikult kavandatud eelarvepuudujäägi korral, mis nõukogu arvates on ülemäärane, kasutatakse kiirendatud menetlust.

Artikkel 8

Nõukogu teeb ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohase otsuse sanktsioonide karmistamise kohta hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast. Nõukogu otsus ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 alusel kõikide oma otsuste või neist osa tühistamise kohta tehakse võimalikult kiiresti ja igal juhul hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast.”

8) Artikli 9 lõikes 3 asendatakse viide artiklile 6 viitega artikli 6 lõikele 2.

9) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Nõukogu ja komisjon jälgivad korrapäraselt, kuidas rakendatakse meetmeid, mida on võtnud:“;

b) lõikes 3 asendatakse viide määrusele (EÜ) nr 3605/93 viitega määrusele (EÜ) nr 479/2009.

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Komisjon korraldab sel eesmärgil eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi tegelikku majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse järgimisega seotud riskid või probleemid.

2. Tõhustatud järelevalvet võidakse teha liikmesriigis, kellele on edastatud soovitusi ja teatise pärast ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 kohaselt tehtud otsust ning ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohaselt tehtud otsuseid kohapeal toimuva kontrollimise eesmärgil. Asjaomased liikmesriigid annavad kogu vajaliku teabe kontrollkäigu ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks.

3. Komisjon võib vajadusel paluda Euroopa Keskpanga esindajatel osaleda kontrollkäikudel liikmesriiki, mille rahaühik on euro, või kes osalevad 16. märtsi 2006. aasta lepingus Euroopa Keskpanga ja euroalaväliste liikmesriikide keskpankade vahel, millega kehtestatakse vahetuskursimehhanismi töökord majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis (*) (ERM II).

4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 nimetatud kontrollkäigu tulemuste kohta ning võib otsustada tulemused avaldada.

5. Lõikes 2 nimetatud kontrollkäike korraldades edastab komisjon esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile märkuste tegemiseks.”

(*) ELT C 73, 25.3.2006, lk 21.

11) Artiklid 11 ja 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Kui nõukogu otsustab ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 alusel kehtestada osaleva liikmesriigi suhtes sanktsioone, nõutakse üldjuhul trahvi. Nõukogu võib teha otsuse täiendada sellist trahvi muude ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 11 sätestatud meetmetega.

Artikkel 12

1. Trahvisumma koosneb kindlaksmääratud osast, mis võrdub 0,2 protsendiga SKPst, ja muutuvast osast. Muutuva osa suurus on kuni üks kümnendik eelmise aasta puudujäägi (% SKPst) ja valitsemissektori eelarveseisundi kontrollväärtuse erinevuse absoluutväärtusest või, kui eelarvedistsipliini täitmata jätmise korral arvestatakse võlakriteeriumi, kuni üks kümnendik eelmise aasta puudujäägi (% SKPst) ja valitsemissektori sellise eelarveseisundi (% SKPst) erinevusest, mis samal aastal oleks tulnud saavutada vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel väljaantud teatisele.

2. Igal järgneval aastal pärast trahvi kehtestamist, kuni ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta tehtud otsuse tühistamiseni, hindab nõukogu, kas asjaomane osalev liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohasele nõukogu edastatud teatisele. Kui asjaomane osalev liikmesriik ei ole nõukogu teatist järginud, otsustab nõukogu igaaastase hindamise käigus sanktsioone karmistada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 11. Kui nõukogu otsustab kehtestada täiendava trahvi, arvutatakse see samamoodi nagu lõikes 1 osutatud muutuv trahviosa.

3. Ühegi lõigetes 1 ja 2 nimetatud trahvi ülemäär ei ole suurem kui 0,5 % SKPst.”

12) Artikkel 13 jäetakse välja ja artiklis 15 asendatakse viide artiklile 13 viitega artiklile 12.

13) Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Artiklis 12 osutatud trahvisummad arvatakse ELi toimimise lepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Kui osalevad liikmesriigid loovad mõne muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal, eraldatakse trahvisummad sellele mehhanismile.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 17a

1. 2014. aasta 14. detsembriks ning seejärel iga viie aasta järel avaldab komisjon aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Selles aruandes hinnatakse muu hulgas:

a) määruse tulemuslikkust;

b) edusamme, mida on saavutatud liikmesriikide majanduspoliitika parema kooskõlastamise ja nende majandustulemuste püsiva lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajaduse korral lisatakse lõikes 1 osutatud aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”

15) Kogu määruses (EÜ) nr 1467/97 asendatakse viited asutamislepingu artiklile 104 viidetega ELi toimimise lepingu artiklile 126.

16) Lisa punkti 2 I veerus asendatakse viide nõukogu määruse (EÜ) nr 3605/93 artikli 4 lõigetele 2 ja 3 viitega nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetele 2 ja 3.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. november 2011

Nõukogu nimel

eesistuja

J. VINCENT-ROSTOWSKI

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/85/EL,

8. november 2011,

liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõike 14 kolmandat lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Majandus- ja rahaliidu esimese kümne aasta jooksul omandatud kogemused on vaja ära kasutada. Hiljutiste sündmuste tõttu majanduselus on eelarvepoliitika elluviimine muutunud keerulisemaks kogu liidus ning on saanud selgeks, et riikide vastutust tuleks suurendada ning liikmesriikide eelarveraamistiku aluseks olevate eelarve-eeskirjade ja -menetluste suhtes tuleks kohaldada ühtseid nõudeid. Eelkõige tuleks täpsustada, mida liikmesriikide ametiasutused peavad tegema, et järgida Euroopa Liidu lepingule (ELi leping) ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokoll (nr 12) sätteid, eriti selle artiklit 3.
- (2) Liikmesriikide valitsused ja valitsemissektori allsektorid haldavad avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteemi, mis hõlmab muu hulgas selliseid elemente nagu raamatupidamine, sisekontroll, finantsaruandlus ja auditeerimine. Neid süsteeme tuleks eristada statistilistest

andmetest, mis käsitlevad statistiliste meetoditega saadud andmeid riigi rahanduse kohta, ning prognoosidest ja eelarvemeetmetest, mis on seotud riigi rahandusega tulevikus.

- (3) Kvaliteetse ja liikmesriigiti võrreldava statistika koostamise eeltingimus on kõikehõlmav ja usaldusväärne avaliku sektori raamatupidamistava igas valitsemissektori allsektori osas. Sisekontrolliga tuleks tagada, et olemasolevaid eeskirju jõustatakse kõigis valitsemissektori allsektorites. Sõltumatu auditeerimisega, mida teostavad avaliku sektori asutused, nagu kontrollikojad, või eraõiguslikud auditeerimisasutused, tuleks edendada parimaid rahvusvahelisi tavasid.
- (4) Liidu eelarvealase järelevalveraamistiku nõuetekohaseks toimimiseks on oluline eelarveandmete kättesaadavus. Õigeaegsete ja usaldusväärsete eelarveandmete korrapärane kättesaadavus tagab nõuetekohase ja hästi ajastatud seire, mis omakorda võimaldab võtta viivitamata meetmeid, kui eelarvepositsioon ootamatult halveneb. Eelarveandmete kvaliteedi tagab eelkõige läbipaistvus, mis tähendab muu hulgas seda, et nimetatud andmed on üldsusele korrapäraselt kättesaadavad.
- (5) Seoses statistikaga on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) ⁽³⁾ kehtestatud Euroopa statistika koostamise õigusraamistik liidu poliitika kujundamiseks, kohaldamiseks, jälgimiseks ja hindamiseks. Nimetatud määruses sätestati ka Euroopa statistika väljatöötamise, tegemise ja levitamise põhimõtted, s.o ametialane sõltumatus, erapooletus, objektiivsus, usaldusväärsus, statistika konfidentsiaalsus ja kulutasuvus, ning esitati iga põhimõtte täpne määratlus. Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 479/2009 (Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokoll kohaldamise kohta) ⁽⁴⁾ laiendati komisjoni volitusi kontrollida ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluses kasutatavaid statistilisi andmeid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 28. septembri 2011. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

⁽⁴⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

- (6) Mõisted „riik”, „puudujääk” ja „investeering” on sätestatud protokollis (nr 12) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta, viidates Euroopa rahvamajanduse arvepidamise süsteemile (ESA), mis on asendatud ühenduses kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemiga, mis on vastu võetud nõukogu 25. juuni 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2223/96 ühenduses kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta ⁽¹⁾ (ESA 95).
- (7) Liidu eelarvealase järelevalveraamistiku nõuetekohaseks toimimiseks on oluline ESA 95 andmete kättesaadavus ja kvaliteet. ESA 95 põhineb tekkepõhiselt esitataval teabel. Tekkepõhine fiskaalstatistika põhineb siiski varasematel kassapõhistel või samaväärsetel andmetel. Nendel võib olla oma osa eelarveseisundi õigeaegse jälgimise parandamisel, et vältida tõsiste eelarvevigade liiga hilist tuvastamist. Kui on kättesaadavad eelarve arengut kirjeldavate kassapõhiste andmete aegread, võib ilmnedu suundumusi, mis nõuavad põhjalikumalt jälgimist. Kassapõhised eelarveandmed (või samaväärsed avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmed, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad), mis tuleb avaldada, peaksid hõlmama vähemalt üldbilanssi ning kogutulu ja -kulu. Põhjendatud juhtudel, nt kui liikmesriigis on palju kohalikke valitsusasutusi, võib selleks, et andmed õigel ajal avalikustada, tugineda sobivatele hindamistehnikatele, mis põhinevad asutuste valimil koos hilisema läbivaatamisega täilike andmete põhjal.
- (8) Kui mitteobjektiivsed ja ebarealistlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid võivad eelarve planeerimise tõhusust märkimisväärselt vähendada ning seega kahjustada eelarvedistsipliini järgimist, siis läbipaistvus ja prognoosimeetodite arutamine võivad eelarve planeerimisel kasutatavate makromajandus- ja eelarveprognooside kvaliteeti oluliselt parandada.
- (9) Otsustava tähtsusega selle tagamisel, et eelarvepoliitika elluviimisel kasutatakse realistlikke prognoose, on läbipaistvus, mis peaks hõlmama üldsuse juurdepääsu mitte ainult eelarve planeerimiseks koostatud ametlikele makromajandus- ja eelarveprognoosidele, vaid samuti selliste prognooside aluseks olevatele meetoditele, eeldustele ja asjaomastele näitajatele.
- (10) Tundlikkusanalüüs ja sellele vastavad eelarveprognoosid, mis täiendavad kõige tõenäolisemat makromajanduslikku eelarvestsenaariumi, võimaldavad analüüsida, kuidas eri eelarvemuujujad erinevate majanduskasvu ja intressimäärade prognooside korral võivad areneda, ning vähendada
- seega suuresti riski, et prognoosimisvead ohustavad eelarvedistsipliini.
- (11) Kõige tõenäolisema makromajandusliku eelarvestsenaariumi puhul on liikmesriikide jaoks kasulik võtta aluseks komisjoni prognoosid ja teave nende aluseks olevate mudelite kohta, mis suurendavad eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside kehtivust. Samas ulatus, mil määral liikmesriikidelt võib oodata eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside võrdlemist komisjoni prognoosidega, erineb sõltuvalt prognoosi koostamise ajast ja prognoosimeetodite ja eelduste võrreldavusest. Kasulikeks võrdlusalusteks võivad olla ka teiste sõltumatute asutuste prognoosid.
- (12) Valitud makromajandusliku eelarvestsenaariumi ning komisjoni prognoosi vahelisi olulisi erinevusi tuleks kirjeldada ja põhjendada, eelkõige kui muutujate kasv või tase välisprognoosides erineb suuresti komisjoni prognoosides toodud väärtustest.
- (13) Kuna liikmesriikide eelarved ning liidu eelarve on vastastikuselt sõltuvuses, peaks komisjon esitama mitmeaastases finantsraamistikus kavandatud kulude tasemel põhinevad liidu kulude prognoosid, et toetada liikmesriike eelarveprognooside koostamisel.
- (14) Eelarve planeerimiseks kasutatavate prognooside koostamise lihtsustamiseks ning erinevuste selgitamiseks liikmesriikide ja komisjoni prognooside vahel peaks igal liikmesriigil olema kord aastas võimalus arutada komisjoniga makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise aluseks olevaid eeldusi.
- (15) Ametlike makromajandus- ja eelarveprognooside kvaliteet paraneb märgatavalt, kui toimub objektiivsetel kriteeriumidel põhinev regulaarne, erapooletu ja ulatuslik hindamine. Põhjaliku hindamise käigus kontrollitakse majandusprognoose, võrreldakse neid muude asutuste prognoosidega ning hinnatakse eelmiste prognooside paikapidavust.
- (16) Kui võtta arvesse, et eeskirjadel põhinevate liikmesriikide eelarveraamistike tõhusus on tõendatud ning et need toimivad edukalt riikide vastutuse suurendamisel seoses liidu eelarve-eeskirjadega ja eelarvedistsipliini edendamisel, peaksid liidu tugevdatud eelarvealase järelevalveraamistiku nurgakiviks olema ranged arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis on riigispetsiifilised ja mis on kooskõlas liidu tasandi eelarve-eesmärkidega. Ranged arvudes

⁽¹⁾ EÜT L 310, 30.11.1996, lk 1.

- väljendatud eelarve-eeskirjad peaksid hõlmama väga täpselt kindlaks määratud eesmärgid ning tõhusa ja õigeaegse järelevalve mehhanisme. Need eeskirjad peaksid põhineb usaldusväärsetel ja sõltumatul analüüsil, mille koostavad sõltumatud asutused või asutused, kes on oma tööülesannete täitmisel sõltumatud liikmesriikide eelarveasutustest. Lisaks on poliitika rakendamise kogemus näidanud, et arvudes väljendatud eelarve-eeskirjade toimivuse tagamiseks peavad nõuete täitmatajätmisel olema tagajärjed, millega võib kaasne üksnes halb maine.
- (17) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli (nr 15) (teatavate Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriiki käsitlevate sätete kohta) tõttu ei ole nimetatud lepingutele lisatud protokolliis (nr 12) (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) nimetatud kontrollväärtused Ühendkuningriigile otseselt siduvad. Seetõttu ei tuleks Ühendkuningriigi suhtes kohaldada kohustust võtta vastu arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis soodustavad tegelikult ülemäärase eelarvepuudujäägi jaoks kehtestatud kontrollväärtustest kinnipidamist, ning sellega seotud kohustust, mille kohaselt peavad keskpika perioodi eelarveraamistikus sisalduvad mitmeaastased eesmärgid olema kooskõlas selliste eeskirjadega.
- (18) Liikmesriigid peaksid vältima protsüklilist eelarvepoliitikat ning soodsate majandustingimustega perioodidel tuleks eelarvet jõulisemalt konsolideerida. Seda eesmärki aitavad saavutada väga täpselt arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis peaksid kajastuma liikmesriikide aasta-eelarve seadustes.
- (19) Riiklik eelarve planeerimine saab olla kooskõlas nii stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku kui ka parandusliku osaga üksnes juhul, kui seda tehakse mitme aasta perspektiivis ning püütakse eelkõige saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärgid. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgid on äärmiselt olulised selle tagamisel, et liikmesriikide eelarveraamistik oleks kooskõlas liidu õigusaktidega. Nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1466/97 (eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) ⁽²⁾ põhimõtete kohaselt ei tohiks stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku ega paranduslikku osa käsitleda teineteisest eraldi.
- (20) Kuigi aasta-eelarveseaduse vastuvõtmine on eelarveprotsessi keskne osa, mille raames võetakse liikmesriikides vastu olulised eelarveotsused, ulatub enamiku fiskaal-
- meetmete mõju aastast eelarvetsüklist tunduvalt kaugemale. Seega on ühe aasta perspektiiv tugeva eelarvepoliitika jaoks nõrk alus. Selleks et võtta arvesse asjaolu, et ELi eelarvealane järelevalveraamistik hõlmab mitut aastat, tuleks aasta-eelarveseaduse kavandamisel tugineda eelarve mitmeaastasele planeerimisele, mille aluseks on keskpika perioodi eelarveraamistik.
- (21) See keskpika perioodi eelarveraamistik peaks muu hulgas hõlmama kõiki peamisi kulu- ja tuluartikleid käsitlevaid prognoose eelarveaasta ja sellest pikema perioodi kohta, põhinedes eeldusel, et poliitikat ei muudeta. Iga liikmesriik peaks olema suuteline nõuetekohaselt määratlema muutumatu poliitika ja see poliitika tuleks teha üldsuusele koos arvessevõetud eelduste, meetodikate ja teiste asjaomaste näitajatega kättesaadavaks.
- (22) Käesolev direktiiv ei tohiks keelata liikmesriigi uuel valitsusel keskpika perioodi eelarveraamistikku muuta, et see vastaks uutele poliitika prioriteetidele. Sel juhul peaks uus valitsus tooma välja erinevused võrreldes eelmise keskpika perioodi eelarveraamistikuga.
- (23) Eelarvealast järelevalveraamistikku käsitlevaid sätteid, mis on kehtestatud ELi toimimise lepinguga ning eelkõige stabiilsuse ja kasvu pakti, kohaldatakse kogu valitsemis-sektori suhtes, mis hõlmab määruse (EÜ) nr 2223/96 kohaselt selliseid allsektoreid nagu keskvalitsus, osariigi/liidumaa valitsus, kohalik omavalitsus ja sotsiaalkindlustusfondid.
- (24) Paljude liikmesriikide rahandus on olulisel määral detsentraliseerunud seoses eelarvepädevuse üleandmisega valitsemis-sektori allsektoritele. Tänu sellele on allsektorite tähtsus stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete täitmise tagamisel märkimisväärselt suurenenud ning erilist tähelepanu tuleks pöörata sellele, et riikide eelarveraamistikus sätestatud kohustused ja menetlused hõlmaksid kindlasti kõiki valitsemis-sektori allsektoreid, seda eelkõige (kuid mitte ainult) nimetatud liikmesriikides.
- (25) Selleks et eelarveraamistikuga oleks võimalik eelarvedistsipliini ja riigi rahanduse jätkusuutlikkust tõhusalt parandada, peaksid need hõlmama kogu riigi rahandust. Seepärast tuleks erilist tähelepanu pöörata selliste valitsemis-sektori asutuste ja fondide toimingutele, mis ei ole osa korralisest eelarvest allsektori tasandil, ning mille mõju liikmesriikide eelarveseisundile avaldub kohe või keskpika perioodi jooksul. Andmed nende koondmõju kohta valitsemis-sektori eelarvetasakaalule ja võlale tuleks esitada igaaastase eelarveprotsessi ja keskpika perioodi eelarveka-vade raames.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

- (26) Sarnaselt tuleks nõuetekohast tähelepanu osutada tingimuslike kohustuste olemasolule. Täpsemalt öeldes hõlmavad tingimuslikud kohustused võimalikke kohustusi, mis sõltuvad teatavate ebakindlate tulevikusündmuste toimumisest, või kujutavad endast kohustusi, mille puhul makse tegemine ei ole tõenäoline või ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata tõenäoliselt makstava summa suurust. Nende hulka kuuluvad näiteks asjakohane teave riigi tagatiste, halbade laenude ja riigi osalusega ettevõtete tegevusest tulenevate kohustuste kohta, sealhulgas vajaduse korral teave tingimuslike kohustuste kulutuste tõenäosuse ja tegemise tähtpäeva kohta. Turu tundlikkust tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta.
- (27) Komisjon peaks käesoleva direktiivi rakendamist korrapäraselt kontrollima. Riikide eelarveraamistike eri aspekte käsitlevate käesoleva direktiivi sätetega seotud parimad tavad tuleks kindlaks teha ja neid jagada.
- (28) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt järgida ühtlaselt ELi toimimise lepinguga nõutud eelarvedistsipliini, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda on parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (29) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse liikmesriikide eelarveraamistiku tunnusooni käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad. Need eeskirjad on vajalikud selleks, et tagada liikmesriikide ELi toimimise lepingu kohaste kohustuste täitmine seoses valitsemissektori eelarve ülemäärase puudujäägi vältimisega.

Artikkel 2

Käesoleva direktiivi kohaldamisel kasutatakse ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll (nr 12) (ülemäärase eelar-

vepuudujäägi menetluse kohta) artiklis 2 sätestatud mõistete „riik“, „puudujääk“ ja „investeering“. Valitsemissektori allsektori mõistet kasutatakse määruse (EÜ) nr 2223/96 A lisa punktis 2.70 sätestatud tähenduses.

Lisaks kasutatakse järgmist mõistet:

„eelarveraamistik“ – korraldused, menetlused, eeskirjad ja asutused, mis on valitsemissektori eelarvepoliitika elluviimise aluseks, eelkõige:

- a) eelarvealase raamatupidamisarvestuse ja statistilise aruandluse süsteemid;
- b) eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside koostamise eeskirjad ja menetlused;
- c) riigispetsiifilised arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis aitavad suurendada sidusust liikmesriikide eelarvepoliitika elluviimise ja Euroopa Liidu toimimise lepingu kohaste vastavate kohustuste vahel ning mis esitatakse koondnäitajana selliste eelarvetulemuste kohta nagu valitsemissektori eelarvepuudujääk, laenu võtmine, võlg või üks nende peamine osa;
- d) eelarvemenetlused, mis sisaldavad eelarveprotsessi kõikide etappide aluseks olevaid eelarve-eeskirju;
- e) keskpikad eelarveraamistikud, st spetsiifiline riigi eelarvemenetluste kogum, millega pikendatakse eelarvepoliitika ajalist ulatuvust kaugemale kui üks aasta ning mis sisaldab poliitika prioriteete ja keskpika perioodi eelarve-eesmärke;
- f) sõltumatu järelevalve ja analüüsimiskord, et suurendada eelarveprotsessi etappide läbipaistvust;
- g) mehhanismid ja eeskirjad, millega reguleeritakse eelarvealaseid suhteid valitsemissektori kõigi allsektorite ametiasutuste vahel.

II PEATÜKK

RAAMATUPIDAMISARVESTUS JA STATISTIKA

Artikkel 3

1. Seoses avaliku sektori raamatupidamisarvestuse riiklike süsteemidega kasutavad liikmesriigid avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteeme, mis hõlmavad põhjalikult ja ühetaoliselt kõiki valitsemissektori allsektoreid ning sisaldavad tekkepõhiste andmete koostamiseks vajalikku teavet eesmärgiga valmistada ette ESA 95 standardil põhinevad andmed. Kõnealuste avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteemide suhtes kohaldatakse sisekontrolli ja sõltumatut auditeerimist.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

2. Liikmesriigid tagavad, et valitsemissektori iga allsektori eelarve andmed tehakse üldsusele õigel ajal ja korrapäraselt kättesaadavaks, nagu on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 2223/96. Liikmesriigid avaldavad eelkõige järgmised andmed:

a) kassapõhised eelarveandmed (või samaväärsed avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmed, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad) järgmise sagedusega:

— keskvalitsuse, osariigi/liidumaa valitsuse ja sotsiaalkindluste allsektorid igakuiselt, enne järgmise kuu lõppu ning

— kohaliku omavalitsuse allsektor kord kvartalis enne järgmise kvartali lõppu;

b) üksikasjaliku vastavustabeli, milles esitatakse teisendamise meetoodika kassapõhiste andmete (või samaväärsete avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmete, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad) ja ESA 95 standardil põhinevate andmete vahel.

III PEATÜKK

PROGNOOSID

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et eelarve planeerimine põhineb realistlikel makromajandus- ja eelarveprognoosidel, mille koostamisel kasutatakse kõige ajakohasemat teavet. Eelarve planeerimine põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse kõige ajakohasemate komisjoni ja vajaduse korral teiste sõltumatute asutuste prognoosidega. Valitud makromajandusliku eelarvestsenaariumi ning komisjoni prognoosi vahelisi olulisi erinevusi kirjeldatakse, tuues välja põhjendused, eeskätt juhul, kui muutujate tase või kasv välisprognoosides erineb suuresti komisjoni prognoosides toodud väärtustest.

2. Komisjon avalikustab oma makromajandus- ja eelarveprognooside aluseks olevad meetodid, eeldused ja asjakohased näitajad.

3. Et aidata liikmesriikidel eelarveprognoose koostada, esitab komisjon liidu kulude prognoosid, mis põhinevad mitmeaastase finantsraamistikuga kavandatud kulude tasemel.

4. Tundlikkusanalüüsi raames uuritakse makromajandus- ja eelarveprognoosides, kuidas kujunevad peamised eelarvemutujad erinevate majanduskasvu ja intressimäärade prognooside korral. Makromajandus- ja eelarveprognoosides kasutatavates alternatiivsetes eeldustes juhindutakse sellest, kui võrd paikapildavad on olnud eelmised prognoosid, ning püütakse võtta arvesse asjaomaseid riskistsenaariume.

5. Liikmesriigid määravad kindlaks makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise eest vastutava institutsiooni ning avaldavad eelarve planeerimiseks koostatud ametlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid koos nende aluseks olevate meetodite, eelduste ja asjaomaste parameetritega. Liikmesriigid ja komisjon peavad vähemalt kord aastas tehnilist dialoogi, milles käsitletakse makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise aluseks olevaid eeldusi.

6. Eelarve planeerimisel kasutatavaid makromajandus- ja eelarveprognoose hinnatakse regulaarselt, erapooletult ja ulatuslikult, lähtudes objektiivsetest kriteeriumidest, teostades muu hulgas järeelhindamist. Hindamise tulemused tehakse üldsusele kättesaadavaks ja neid võetakse tulevaste makromajandus- ja eelarveprognooside puhul asjakohaselt arvesse. Kui hindamisel tehakse kindlaks oluline nihe, mis mõjutab makromajandusprognoose vähemalt nelja järjestikuse aasta jooksul, võtab liikmesriik vajalikud meetmed ja avalikustab need.

7. Liikmesriikide kvartaalse võla ja eelarvepuudujäägi tasemed avaldab komisjon (Eurostat) iga kolme kuu järel.

IV PEATÜKK

ARVUDES VÄLJENDATUD EELARVE-EESKIRJAD

Artikkel 5

Iga liikmesriik kehtestab arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis on neile eriomased ja millega edendatakse tõhusalt nende ELi toimimise lepingust eelarvepoliitika osas tulenevate kohustuste järgimist kogu valitsemissektori mitmeaastase kava raamistikus. Kõnealused eeskirjadega edendatakse eelkõige järgmist:

a) puudujäägile ja võlale ELi toimimise lepinguga kehtestatud kontrollväärtuste järgimine;

b) eelarve planeerimise mitmeaastase kava vastuvõtmine, sealhulgas liikmesriikide keskpika perioodi eelarve-eesmärkide täitmine.

Artikkel 6

1. Ilma et see piiraks liidu eelarvealast järelevalveraamistikku käsitlevate ELi toimimise lepingu sätete kohaldamist, sisaldavad igale riigile spetsiifilised arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad järgmisi elemente:

a) eesmärgi kindlaksmääramine ja eeskirjade reguleerimisala;

b) eeskirjade järgimise tõhus ja õigeaegne jälgimine, mis põhineb usaldusväärsel ja sõltumatul analüüsil, mille teevad sõltumatud asutused või asutused, kes on oma tööülesannete täitmisel sõltumatud liikmesriikide eelarveasutustest;

c) tagajärjed nõuete täitmatajätamise korral.

2. Kui arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad sisaldavad vabastusklausleid, sätestatakse nendes klauslites ELi toimimise lepingust tulenevaid liikmesriikide eelarvepoliitiliste kohustuste järgimisega seotud piiratud hulka konkreetseid asjaolusid ja rangeid menetlusi, mille puhul on nõuete ajutine täitmata jätmise lubatud.

Artikkel 7

Liikmesriikide aastaelarveseaduses kajastuvad nende kehtivad riigispetsiifilised arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad.

Artikkel 8

Artikleid 5 kuni 7 ei kohaldata Ühendkuningriigi suhtes.

V PEATÜKK

KESKPIKA PERIOODI EELARVERAAMISTIK

Artikkel 9

1. Liikmesriigid kehtestavad keskpika perioodi usaldusväärse ja tõhusa eelarveraamistiku, millega nähakse ette eelarve planeerimine vähemalt kolmeks aastaks, et tagada riigieelarve planeerimisel mitmeaastase perspektiivi arvessevõtmine.

2. Keskpika perioodi eelarveraamistikud sisaldavad järgmiste elementide kehtestamise menetlusi:

- a) ulatuslikud ja läbipaistvad mitmeaastased eelarve-eesmärgid seoses valitsemissektori eelarvepuudujäägi, võla ja muude üldiste eelarvenäitajatega, nagu näiteks kulud, tagades samas, et eesmärgid on kooskõlas kõigi kehtivate IV peatükis sätestatud arvudes väljendatud eelarve-eeskirjadega;
- b) valitsemissektori suuremaid kulu- ja tuluartikleid käsitlevad prognoosid, milles esitatakse üksikasjalikumaid keskvalitsuse ja sotsiaalkindlustuse tasandit puudutavaid andmeid, eelarveaasta ja sellest pikema perioodi kohta, mis põhinevad eeldusel, et poliitikat ei muudeta;
- c) valitsemissektori rahandusele mõju avaldava keskpikaks perioodiks kavandatud poliitika kirjeldus peamiste tulu- ja kuluartiklite kaupa, kirjeldades, kuidas kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärkide suunas saavutatakse võrreldes prognoosidega, mis põhinevad eeldusel, et poliitikat ei muudeta;
- d) hinnang selle kohta, kuidas kavandatud poliitika, võttes arvesse selle otsest pikaajalist mõju valitsemissektori rahandusele, võib mõjutada riigi rahanduse pikaajalist jätkusuutlikkust.

3. Keskpika perioodi eelarveraamistiku raames vastuvõetavate prognooside aluseks on III peatüki kohased realistlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid.

Artikkel 10

Aastaeelarveseadus on kooskõlas keskpika perioodi eelarveraamistiku sätetega. See tähendab, et aastaeelarve koostatakse eelkõige artikli 9 lõikes 2 osutatud tulu- ja kuluprognooside ning keskpika perioodi eelarveraamistiku prioriteetide alusel. Kõiki kõrvalekaldeid kõnealustest sätetest selgitatakse nõuetekohaselt.

Artikkel 11

Käesoleva direktiivi sätteid ei takista liikmesriigi uuel valitsusel keskpika perioodi eelarveraamistiku ajakohastada, et see kajastaks uusi poliitika prioriteete. Sel juhul toob uus valitsus välja erinevused võrreldes eelmise keskpika perioodi eelarveraamistikuga.

VI PEATÜKK

RIIGI RAHANDUSE LÄBIPAISTVUS JA EELARVERAAMISTIKE REGULEERIMISALA

Artikkel 12

Liikmesriigid tagavad, et kõiki II, III ja IV peatüki sätete järgimiseks võetud meetmeid kohaldatakse kõigis valitsemissektori allsektorites ühetaoliselt ning et need hõlmavad täielikult kõiki kõnealuseid sektoreid. Eelkõige tähendab see ühetaolisi raamatupidamiseeskirju ja -menetlusi, samuti nende aluseks olevate andmete kogumise ja töötlemise süsteemi terviklikkust.

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võtavad kasutusele asjakohased mehhanismid valitsemissektori allsektorite koordineerimiseks, et näha ette kõigi valitsemissektori allsektorite täieulatuslik ja sidus kaasaamine eelarve planeerimise, riigispetsiifiliste arvudes väljendatud eelarve-eeskirjade koostamise ja eelarveprognooside tegemise, ning mitmeaastase planeerimise ettevalmistamine, nagu on eelkõige sätestatud mitmeaastases eelarveraamistikus.

2. Eelarvega seotud vastutuse suurendamiseks sätestatakse selgelt ametiasutuste eelarvealane vastutus valitsemissektori eri allsektorites.

Artikkel 14

1. Kõik valitsemissektori asutused ja fondid, mis ei ole osa korralisest eelarvest allsektorite tasandil, tehakse kindlaks ning andmed nende kohta esitatakse koos muu asjakohase teabega iga-aastase eelarveprotsessi raames. Andmed nende koondmõju kohta valitsemissektori eelarvetasakaalule ja nimetatud valitsemissektori asutuste ja fondide võlale esitatakse iga-aastase eelarveprotsessi ja keskpika perioodi eelarvekavade raames.

2. Liikmesriigid avaldavad üksikasjaliku teabe selle kohta, kuidas maksukulud mõjutavad tulusid.

3. Liikmesriigid avaldavad valitsemissektori iga allsektori puhul asjakohase teabe selliste tingimuslike kohustuste kohta, millel võib tõenäoliselt olla eelarvele suur mõju, sealhulgas teabe riigi tagatiste, halbade laenude ja riigi osalusega ettevõtete tegevusest tulenevad kohustuste kohta. Liikmesriigid avaldavad samuti teabe valitsemissektori osaluse kohta avaliku ja erasektori ettevõtete kapitalis, kui tegemist on majanduse seisukohast oluliste summadega.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2013. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile. Nõukogu julgustab liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suure ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmis-meetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.

2. Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Komisjon valmistab liikmesriikide asjaomase teabe põhjal ette käesoleva direktiivi põhiliste sätete rakendamise vahearuande, mille ta esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 14. detsembriks 2012.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 16

1. Komisjon avaldab 14. detsembriks 2018 ülevaate käesoleva direktiivi sätete sobivuse kohta.

2. Ülevaates hinnatakse muu hulgas järgmist:

a) valitsuse kõigi allsektorite statistikanõuded;

b) arvudes väljendatud eelarve-eeskirjade ülesehitus ja tõhusus liikmesriikides;

c) riigi rahanduse läbipaistvuse üldine tase.

3. Komisjon hindab 31. detsembriks 2012. aastal rahvusvaheliste avaliku sektori raamatupidamisstandardite sobivust.

Artikkel 17

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. november 2011

Nõukogu nimel

eesistuja

J. VINCENT-ROSTOWSKI

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

